58/232

ஓம்.

பரப்பிரம்மணே நம:

புலான்மறுப்பு.

இஃது

மன்னார்குடி

பூலைசிரசைவ

வேளாளகுலதிலகராகிய

ஆறுமுகத்தாபிள்ளையவர்கள்

குமாரரும்

லேட்

முனிசிப்பல் ஓவர்சீயருமாகிய

M. A. அழகப்பெருமாள்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

தஞ்சை

"ஸ்ரீவித்தியாவிநோதினி அச்சுக்கூடத்தில்"

V. கோவிந்தன் & பிரதர்ஸ் அவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பராபவ௵ வைகாசி௴

இதன் விலை அணா 4.

Copy-right Registered.

1906.

உ

ஓம்.

பரப்பிரம்மணேநம:

புலான்மறுப்பு.

இஃது

மன்னார்குடி

பூவைசியசைவ

வேளாளகுலதிலகராகிய

ஆறுமுகத்தாபிள்ளையவர்கள்

குமாரரும்

லேட்

முனிசிப்பல் ஓவர்சியருமாகிய

M. A. அழகப்பெருமாள்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

தஞ்சை

V. கோவிந்தன் & பிரதர்ஸ் அவர்களின்

"ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதினி அச்சுக்கூடத்தில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பராபவளு வைகாசி 5 மீ

இதன் விலை அணா 4.

Copy-right Registered.

1906.

Θ-, I MAPL, P
N06

ஓம்

பரப்பிரம்மணேநம:

புலான்மறுப்பு

சாத்துக்கவிகள்.

மதுரைஜில்லா தேவகோட்டை ராமய்யங்காரவர்கள் புத்திரர்

அஷ்டாவதானம்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ரேங்கய்யங்காரவர்களியற்றியது.

நாயனாருரைத்த புலான்மறுத்தகுற் றுரைதெரிந்து நானிலத் தோ, ராயினார் புண்ணுகர்வோ ரெனவயினு மதனையறிந் தருளி னாலே, யேயனார்தெருளொடு முயர்ந்திடப்புலான் மறுத்திடு நூலே யிசைத்தான், வேயனார் மன்னைநகர் மேவழகப் பெருமாளாம் பெயர்மேலோனே

மன்னார்குடித்தாலூக்காவடுவூர் வடபாதியிலிருக்கும்

சாமிப்பிள்ளை ராயர்குமாரர் நேட்டிவ்டாக்டர்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சுந்தரம்பிள்ளை ராயரவர்களியற்றியது.

மன்னுயிரைத் தன்னுயிரா மதித்தலுல கியல்பெனநூல் வழுத்தக்கேட்டும், தன்னுயிருக்கிறைச்சியுண ருகுதியெனப் பல் வருயிர்சவட்டனோக்கி, முன்னவர்சொல் கொலைமறுத்தன் முத லியநூன் முழுதுணர்ந்த முறைமையாலே,பின்னொருநூல் விரிவா கப்பாமரருந் தெரிந்துணரும் பெற்றியோடே (1)

எவ்வுலகும் புகழ்ந்தேத்தப் புலான்மறுப் பென்னெனவிசை த்தா னெழிலார்மன்னை, அவ்வரியபதிமேவித் தேகியெனிலில்லை யெனா தளித்தல்செய்தே, செவ்வியாற் புகழ்வாய்ந்த வாறுமுக வேளளித்த சேயாமீசன், கவ்வுறுசெஞ் சரண்பரவி யுயரழகப் பெருமாளாங் கவிஞரேறே. (2)

மற்றவன்செய் நூலதனிற் சிவவதை பாவிமென வழுத்தலானே, உற்றபதத் திரிமாவும் பிறவுயிரு மவன்கருணைக்குவந்தன்னற்கு, வெற்றியருண் மொழியாயுன் முதலியவை யுதவுகென விமலனேக்கி, நற்றவஞ்செய் தவனடியைப் பரவுவதும் ஞாயமென நவிலலாமால். (3)

மன்னார்குடி நாஷனல் ஹைஸ்கூலின் தமிழ்ப்பண்டிட்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

N. கோவிந்தசாமி உபாத்தியாயர் அவர்கள்

இயற்றியது.

கடற்புகக்குடமுனி யடற்கடவுளின் றமிழ்க
கடன்முகக்கெழிலிக ளுடங்கியசொரியா
வில்பெயர்வெம்புன் பல்சமயங்குலாம்
வேலைமுன் னூன் மேலையொருங்குறீஇ
மல்குதண்வரநதித் தொல்குடிமரீஇயினன்
மதிச்சடைக்கண்ணுத றநிக்குடைக்கொற்றவை
நற்றவர்தாடொழூஉங் குற்றமில்குரவன்
வேறுமெனப்படா னறுமுகனுவ
விலகுசெம்பொருள் புலவனாரயண
சாமிநற்றெருழும்ப னேமியின்னிசையோ
னுன்னியார்க்களறரு மன்னெயின்மன்னை
மூதூர்நிலைஇய தாதூர் நீலம்
பழகியவழகப் பெருமாளொருவா
னைந்தவிப்பார்க்கியன் முந்தைக்களைகளு
முறுப்புநல்கி னன்புலான்மறுப்பென்
றோர்நூன்மேதைய ரார்வுறவுழியே.

மன்னார்குடி அண்ணாமலை நாதன் கோவில்சமரசாறபூதி நிலயமென்னும் சமாதிமடம்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ K. கோபால கிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

திருவளர்கற்பகத் தெய்வதமாநகர்
வருமொருகாவிரி மட்டறப்பொழிதலாற்

செந்நெற்சாலியும் தேன்மலர்வாவியும்
பொன்னிறச் சண்பை பொலிதருபொழிலும்
பல்வளஞ்செறிந்து பான்மதிதவழும்
செல்வமாளிகை திகழ்தருநிலயம்
நாரணன்றிருவொடு நாடியமர்தரு
மேரணங்குறுநல் லிராஜமன்னை
வேளாண்மரபின் விளக்கெனப் படுவோன்
கேளமர்செல்வமுங் கீர்த்தியும்வாய்ந்தோன்
ஆறுமுகப்பே ரண்ணலளித்த
நீறூர்மேனி நிமலனடியன்
மேதகுகல்வி மெய்யறிவடக்கம்
ஈதலேமுதலா வின்குணமிகவும்
வாய்ந்தநல்லன்புடன் மன்னியமகிழ்வோன்
ஏய்ந்தபல்லுயிரு மிடுக்கணுறுவகை
தேடிடும்விரதன் செந்தமிழ்ப்புலவன்
நாடிடும்பலரை நன்னெறியுய்க்கும்
[illegible]பெருமாட்டுரிசிற்
பாரோருய்யப் படுகொலைதவிர்த்து
முத்திக்கான முதற்சாதனமாப்
பத்தர்க்கறிஞர் பகர்காருணியச்
செந்நெறிநாளுஞ் சிறப்புற்றோங்கும்
நன்னயம்பெற நாடியபன்னூற்
சாரங்காலந் தகுமிடனுகம்
ஒருந்துன்னறு பவமுமொக்கச்
செம்பொருளாகச் சிறுவருமுணர்தர
அம்புவியதனி லனைவருமேற்பப்
புலான்மறுப்பென்னப் புகன்றனனொருநூல்
நிலாவெனுஞான நிரம்பொளிபரப்பி
நாரியோர்பாக னல்லருளாலே
பேரின்பவமுதம் பிறங்குயிர்க்கருத்தி
இந்துவுநாளு மெய்துறுகாறும்
இந்தநல்லுலகி லெழில்பெறநின்று

வாழியிந்நூல் வாழி வகுத்தோன்
வாழிபயில்பவர் மற்றையர்வாழியே.

மன்னார்குடி அன்னவாசற்றெரு அப்பர்பிரைமரி ஸ்கூல்மானேஜர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கோபாலபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது

மாவனவரதமும் வயங்குமன்னார்குடி
ய[illegible]ருறைந்த வறுமாமுகத்தோன்
செய்மாதவமே சீர்வடிவெடுத்[illegible]ன
பொய்தீரவனறன் பொறையுடைப்பு[illegible]
ஆங்கிலபாஷையு மரியவின்றமிழும்
பாங்குளவாகப் பயிலுநற்குணத்தோன்
ஆன்றபேரன்புடை யழகப்பெருமாள்
மூதறிவுடைய முனிசிப்பலொவர்சியர்
பொற்பினையுடைய புலவின்மறாப்பை
வாட்டமில்லா வளத்தொடு
நாட்டமாக நல்கினனன்றே.

மன்னார்குடி
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நமசிவாயசெட்டியாரவர்கள்.
இயற்றியது

திருநிறைமன்னை நவிநகரதனில்
மருவிலாக்கங்கை ;நதியெனவந்தோன்
[illegible]முகமென வரும் பெயர்வாய்ந்தோன்
[illegible]லாச்சேயா இலங்கிடுகருணை
அழகப்பெருமா ளருங்கவிப்புலவன்
[illegible]முதலாய் [illegible]திகழுறும்
நன்குணர்ந்தறிய வி[illegible]புலான்மறாப்பை
நவின்றன[illegible]ால கவி[illegible]றரக்கேண்மின்
பத்தியுஞ்ஞா[illegible] பத்தியுமுண்டாம்
பரமனருளும் பெருமையும்வருமே.

மன்னார்குடி வெ-மி-காலேஜ் தமிழ்பண்டிட்
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ சற்கணை. இராமசாமிப்புலவர் அவர்கள்
இயற்றியது.

சாந்தலிங்க மாமுனிவன் சாற்றுங் கொலைமறுத்த
லாந்தனிநூ லின்பொருளை யாராய்ந்து—தீந்தமிழிற்
சொன்னான் புலான்மறுப்புத் தூயனழ கப்பெருமாள்
மன்னு மறிஞன் மகிழ்ந்து.

உ

ஓம்

பரப்பிரம்மணேநம:

புலான்மறுப்பு.

காப்பு

* பொன்னகர்ப்புரத் துறுமிமை யவர்முதற் புரைதீர்
[illegible]னுயிர்த்[illegible] யனைத்தையு மயக்கியின் றூட்டும்
வின்னுதற்றிரு விண்டுவைத் திகிரியை விழுங்கி
முன்னடித்திடப் புரிந்த மும்மதத்தனை மொழிவாம்.

புலவர் வணக்கம்.

வேறு

† வேதமுதற் கலைபலவுங் கலைமகளு மலர்மகனும் வியப்பவோதி
நீதமுறத் தமையடையும் பக்குவர்தங் நிலைமுழுது நிரம்பவாய்ந்து
போதனைசெய் தந்நெறியிற் சந்ததமு நின்றொழுகும் புலவராகும்
தாதையர்தம் மலரடியை யகத்திருத்தி மற்றவரைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

அவையடக்கம்.

வேறு

‡ எறும்பெழு கடலுந்தாண்டி யிருங்கட லதனிற்[illegible]ய்ந்து
நறும்புகை சிகையிலேற்ற நாடியவாறு நாயேன்
நிறம்பிய புலமைவாய்ந்த கவிஞருக்கெதிரின் னீதி
யறம்பொரு ளமைந்தநூலை யுரைக்குதல் வியப்பா[illegible]ன்றே. (1)

---

* புரை=குற்றம்
நுதல்=புருவம்
திரு=இலக்குமி
விண்டு=விட்டுணு
திகிரி=சக்கரம்
நடித்தல்=ஆடுதல்
மும்மதம்=கன்னமதம்
கரடமதம்
கோசமதம்

† கலைமகள்=சரஸ்வதி
மலர்மகன்=பிரமன்
நீதம்=நன்னெறி; நீதி
சந்ததமும்=எப்பொழுதும்
அகம்=இதயம்
‡ புலமை=வித்வத்துவம்
நிறம்பிய=நிரம்பியவென்பது
நிறம்பியவென, எதுகைபற்றி இடை
யினம் வல்லினமாகத் திரிந்தது.

* வியப்பெனில் விழைவுதூண்ட வெள்ளறி வதனுக்கற்ப
நயப்பென வுலகினுள்ளோர் நன்னெறி யடையவேண்ட
வயப்பெருங் கவிஞர்முன்னே வழுத்திடத் துணிவுகொண்டேன்
சயப்பொலி வுடையகற்றோர் தனியனெற் கருள்செய்தம்மா (2)

† சொற்பிழை பொருளினேர்ந்த துகள் பனுவலினுண்டாகும்
கற்பனை விகற்பமியாவுங் கணித்தெனை யிகழ்ந்திட்டாலும்
நெற்பய னதனைநோக்கி நெல்லொடு பதரைத் தாங்கும்
விற்பனச் செயலினாலைப் பயனுனி வியப்பர்மா... (3)

---

* விழைவு = ஆசை
வயம் = வலி
வழுத்தல் = சொல்லல்
சயம் = வெற்றி
தனியன் = உதவியற்றவனாகிய

† துகள் = குற்றம்
பனுவல் = நூல்; சொல்; கல்வி
கற்பனை = பாவனை
கணித்தல் = எண்ணல்; நினைத்தல்
விற்பனம் = விந்தை; சிறப்பு

ஓம்

பரப்பிரம்மணே நம:

புலான்மறுப்பு.

நூல்.

* சொல்லருஞ்சிறப் புறுபரம்பொரு ளருள்சுரந்தே
மல்லுறும்பிய தரணியைப்படைத் ததைமனிநர்
கல்லிரும் பரப் பொலியது மலர் கதலிகையும்
வெல்லரும்பெரு விலங்குபுள் ளவைகொடும் வேய்ந்தான். (1)

வேறு

† ஈசனவ் வகை யாக வியற்றிய
தேசுறும் பொரு ளென் றுஞ் சிறப்பினல்
மாசிலா வசரஞ் சர மாமெனப்
பேசு மர்மறை யாவும் பிரிக்குமே. (2)

வேறு

‡ மற்றவை தம்முட் செப்புஞ் சாமுதற் சரத்தின் மாக்கள்
கற்றறி வடைதலாலுங் கடவுளை யறிதலாலும்
நற்றவ முஞற்றி மோக்க நலம்பெறு மடைவினாலும்
முற்றுணர் வுடைமையாலு மேலென மொழியு நூலே. (3)

§ தேவர்தம் பூசைக்கான திரவியம் பலவுநல்கி
எவரும் புவியிலம்மா வெனுமொழி யவர்க்குத் தோற்றிச்
சீவருக் கமுதமென்னுந் தீம் பய முதவலானே
அவின முழுது மக்கட் கடுத்ததென் றிசைப்பர் நல்லோர். (4)

---

* மல் = வளமை
கல் = மலை
பரப்பு = கடல்
ஒலியல் = நதி
கதலிகை = கொடி
வேய்தல் = அலங்கரித்தல்

† தேசு = அழகு
‡ உஞற்றல் = செய்தல்
அடைவு = முறைமை
§ பயம் = பால்
உதவல் = கொடுத்தல்

வேறு

* அரிய மானிட வுருவினை யடைந்தவ ராரும்
அரிய வீடெனு முத்தியை யடைந் திடல் வேண்டு[illegible]
அரிய வீடெனு முத்தியை யடைந் திலராயின்
நிரய மேவுவ ரென்பது நிச்சய மதனால் (5)

† முத்திய மதை விழைந்திடிற் பவவினை முனிந்தே
புத்தியோ டறவினை யிதம் புரிந்தரன் கருணை
சித்தியாம் வழிதெரிந் ததினடந் தகந்தெளிதல்
கத்து வார்கடற் புவியினின் ம[illegible]வுக்களின் கடனே. (6)

வேறு

‡ சீவருக் கிதஞ் செய்வது புண்ணியம்
மேவு மற்றவர்க் கின்னருள் விட்டுநல்
ஆவி நொந்திட வேயகி தஞ்செயல்
பாவ மென்று பகருவ நூலெலாம். (7)

வேறு

§ அறம் புரியுமியல் பினொடு மனமுமிலை யென்றாலு மதற்குமாறும் மறம்புரியு மவ்வழியிற் செல்லாம லிருப்பதறம் வழங்க லொப்பாம் புறம்படு புல்லியலாகுங் கொலைகளவு கட்காமம் பொய்[illegible]யென் றோதும், கு[illegible]ம்புடைய வைந்து மாபாவமெனச் சுருதி கூறு மா[illegible]கா. (8)

வேறு

§ சொன்ன வைந்[illegible] துகள்வினை தம்முளே
முன்[illegible] வின்ற [illegible]லைமுத லாகலான்
ப[illegible]ண் மக்கொலை பண்ணின் விமோசனம்
உன்னி [illegible] பு[illegible]கொலை யோதுவாம். (9)

---

* வீடு = மோ[illegible]ம்
நிரயம் = நரகம்
† விழைதல் = விரும்பல்
முனிதல் = வெறுத்தல்
சித்தி = கைகூடுதல்
அகம் = மனம்
கத்து = சப்திக்கின்ற
‡ இதம் = நன்மை
§ மறம் = பாவம்
குறும்பு = சிறுமை
§ துகள் = குற்றம்பொருந்திய
விமோசனம் = நிவிர்த்தி

வேறு

உற்றவாருயிர்க் கிருப்பிட மெனத்திகழுடலும்
சொற்றவாவியும் பொருந்திய தொடர்பினைத் துணித்தே
மற்ற சிவனைக் கலக்குறு வன்மனத் துடனே
நிற்றலானது கொலை யெனப்படு நிலமிதிலே (10)

* கொலையின் மேலகிதம் வேறிலை யதனாற் கூறிடும் பயவச்செயல்
களிலே, கொலையது தலையாங் கோறல்விட் டகன்ற கொள்கை
யின் வேறித மிலையால், கொலை தவிர்ந் தொழுகு மொழுக்கமே
யறத்தின் கூறினிற் றலையெனப் படுமாம்; கொலை யிலாதவரை யம
ரருங் கரங்கள் குவித்துநின் றிறைஞ்சுவர் குறித்தே. (11)

வேறு

கொலையிலா ஞானமொன்றே கூரிய ஞானமாகும்
கொலையிலாத் தவமதொன்றே கூறருந் தவமதாகும்
கொலையிலாத் தருமமொன்றே குணம்படு தருமமாகும்
கொலையிலாச் செல்வமொன்றே குறையிலாச் செல்வமாமால் (12)

வேறு

† [illegible]ற் சோர்வினானுங் கொலைப்பவ மணுகா வண்ணம்
மேதினி யதனின்மாந்தர் தம்முடன் விரிந்த வெல்லாம்
ஆதிரா யகன்றன் கூறே யாமென நினைந்து கொல்லும்
தீதுறு செயலை நீக்கிச் செந்நெறி யொழுகல் வேண்டும் (13)

‡ கொலைசெயத் தூண்டினோருங் கொலையினைத் [illegible]தடாரும்
கொலைஞரைச் சேர்ந்து நித்தங் கூடியே யொழுகின்றோரும்
கொலையினை மறைத்துச் சான்று கூறியே நிலை நின்றோரும்
கொலை யகமுடையராகிக் கொடுநர கடைவர் தாமே. (14)

---

* அகிதம்=தீமை
கோறல்=கொல்லுதல்
ஒழுக்கம்=நடை
கூறு=வகை
அமரர்=தேவர்

† சோர்வு=அயர்வு
கூறு=பங்கு
செந்நெறி=சன்மார்க்கம்

‡ சான்று=சாக்ஷி
அகம்=பாவம்

வேறு

* ஊனினை விரும்பிக் கொல்லுதல் களவி னுற்றவ[illegible] ங்களைக்கடிதல், சனமென் றியம்பு வெஞ்சின மெழத்தம் மி[illegible] புல மிழந்தவராகித், தீனமு நிலையு மறந்து கொன்றிடுதல் த[illegible]கொலை புரிகுதல் தலையிற், பேனினை யெடுத்துக் குத்துதல் பி[illegible]வுங் கொலையெனப் பகருவர் பெரியோர். (15)

வேறு

† விலங்கு புள்ளினத்தைக் கூண்டி லடைத்தலும் வி[illegible]லை
நலங்கிள ருருக்க டம்மைப் பிணித்தலு நயத்த லின்றிப்
பலங்கெழு பறவையாதி வளர்த்தலும் பகைமை பற்றிப்
புலங்களிற் பயிரைத் தேய்த்துப் புடைத்தலுங் கொலையதாமே. (16)

அடிமை கொண் டிடுத லன்ன ரழுங்குறப் புரித லன்னார்க்
கொடுமை யினடத்த லேசல் குறைத் தளந் திடுதல் கூலி
கெடுவினை பலவுமேவிக் கெடுக்குதல் பிறவும் பூவில்
படுகொலை [illegible]னநல்வேதம் பகர்ந்திடும் பரிவு கொ[illegible]டே. (17)

‡ உழவுமா டாதியாக வுதவு பல்லுயிரை யெ[illegible]லாம்
அழலெனச் சீற லேற்ற லடிக்குத லவைக்கு வேண்டும்
குழையொடு காண மற்றுங் கொடுப்பதிற் குறைத்த லெ[illegible]றும்
பிழைபடு கொலைய தென்றே பேசுவ ரறிவின் மிக்கோர். (1[illegible])

வேறு

§ பாற்பசுவுக் கெப்பொழுது முணவென்றேனும் பருத்தி விதை புண்ணாக்குப் ப[illegible]ம்புல் வைக்கோல், காற்பயிறு தவிட்டரிசி யடிசில் சே[illegible]ங் கஞ்[illegible]நீர். புளித்த காடி தண்ணீர், மேற்புகல் [illegible]ய் விதங்கடமில் வேளையாய்ந்து வேண்டுவன வூத்தாது வருத்திப்பாலைக், காற்படியை யரைப்படியாக் கறப்பதெல்லாங் கடுங் கொலைய தாகு[illegible]மனக்கழல்வர் நல்லோர். (19)

---

* கடிதல் = வெட்டல்
புலம் = செய், வயல்
† பிணித்தல் = கட்டல்
பலங்கெழு = பலம்பொருந்திய
தேய்த்தல் = அழித்தல்
புடைத்தல் = அடித்தல்

‡ எற்றல் = வெட்டல்
காணம் = கொள்
§ கால் = பலத்துக்கேதுவான
அடிசில் = சோறு
அருத்தல் = உண்பித்தல்

வேறு

* கன்றினை யூ[illegible]ட[illegible]ட்டுக் கறக்குதன் முறை யென்றாலும்
கன்றினைக் காட்டி[illegible] பாலைக் கவர்வது தகுதி யன்றால்
கன்றுனும் பாலை[illegible]ட்டுக் கறப்பதை மறந்து முற்றும்
நன்றெனக் கவர்[illegible]ல் கோற லெனச் சொலு நன்னூலெல்லாம் (20)

வேறு

† ஆடு[illegible]தவை விற்றலும்
மாடினை[illegible] கொன்றிட மற்றதைத்
தேடிப் பஞ்சமன் றன்னிடஞ் சேர்த்தலும்
நாடிற் கோளென வேத நவிலுமே. (21)

வேறு

‡ கொல்லுதல் கொல்ல வுள்ளல் கொலைத்தொழிற் கடைதனையர்ப்
புல்லுத னலிவு நீக்கும் பொலிவிகந் தகன்று போதல்
இல்லழ விடுக வெற்ற வேலைய வுயிர்க்குத் தீங்கு
சொல்லுத[illegible]த்தல் கா[illegible]த் தழலுதல் [illegible]கை [illegible]தொட்டே (22)

§ [illegible]லவுறல் பகை கொண்டாட லடிசி னஞ்சிடுதன் மேலாம்
கலை[illegible]ழித் தொழுதல் கொண்ட கருவழித் திடுதன் மற்றோர்
அ[illegible] கொடிய வார்த்தை யறைகுத லமர்க்கு நேரல்
மலைவுறு கவறு தூங்கல் மற்றவர் துயர்கண் டேகல். (23)

§ சோம் பழுக்கா று வஞ்சஞ் சுடுசினங் களவீ தெல்லாம்
பூம் புவி யதனிற் காதை யெனப் புகன்றிடு நல்வேதம்
தோ[illegible] படு கொலை மேற் கொள்ளுந் தொடர் பினர்க் [illegible]லகந்திய
கோம் பெழு கூற்ற மென்றே கூறுவர் குறியுள் [illegible]ரே. (24)

---

* கோறல்=கொல்லுதல்
† பஞ்சமன்=பு[illegible]யன்
கோள்=கொலை
‡ உன்னல்=நினைத்தல்
புல்லுதல்=தழுவல்
நலிவு=வருத்தம்
[illegible]லிவு=முயற்சி
இகத்தல்=விட்டுவிடுதல்
கைதொடல்=குடித்தல்

§ அடிசில்=சோறு
அலமரல்=மயக்கல்
கவறுதூங்கல்=சூதாடல்
§ அழுக்காறு=பொறாமை
காதை=கொலை
தோம்=குற்றம்
கோம்பு=கோபம்

வேறு

* வதைத்திட விறந்த வுயிர் பிழைத் திடினு [illegible]மெனத் திரிந்திடினும்; பதைத்திடத் தகிக்கு நிரயம் [illegible]வே பகட்டிலுந் தீயவுகலவாய்க்; கதித்திடப் புகினுந் துன்பமின்[illegible]முமாய்க் கனையினுங் கொலைத் தொழி லுடையோர்; சினைத்த புலை[illegible] லாற் சிதைந் தழிந்திடுவ ரெனத் தெரிந்தவ ருரைத்திடுவார். (25)

வேறு

† கேடுறு வதனத்தோடே கிளத்திய கிளவி செந்நீர்
ஏடகங் கொலையைக் காட்டு மெனில்லதை மறைக்க வுள்ளல்
பீடுறு மிரவிதன்னைப் பிறங்கிய கரத்தினாலே
மூடுதற் கொருவ னுன்னி முயலுவ தேய்க்கு மாதோ (26)

‡ விடத்தை யுண்டவனுந் தீயில் விழுந்த மற்றவனுஞ் சென்னி
யிடத்திடி யுருமு வீழ்ந்த வினையனு மிறந்திடாமல்
திடத்துட[illegible]ருக்கலா[illegible] மென்னினுஞ் செகுத்த[illegible]ன்னும்
மடத்தொழில் [illegible]னுர் மடிவது [illegible]கமா[illegible] (27)

§ ஒருவனை மனைவி மக்க ளுற்றவ ரழுங்கி வாடி
வெருவுறச் செருக்கின் வீந்த வொருவனை வதைத்த க[illegible]மும்
மருவிய பலரைச் செற்ற வன்பழி யுறுதலானே
[illegible]ருவில மகற்றப் பூதி யின்பொடு விழுங்கு மம்பா (28)

வேறு

வேதநூ[illegible]பொருளைக் குருவழியுணர்ந்திம் மேதினி முதலெல்லா[illegible]
படைத்த, ஆ[illegible]ாயகனை யுள்ளவா றறிந்தே யவன்கழன்
முறையுற வணங்கித், தீதிலா வுயிர்ச் சோதியிற் கலக்குஞ்
சிற்சுக மடையவே யுடலம், மாதரை யதனிற் கிடை[illegible]
றனைத்தான் மடித்த லெக் கொலையினும் பெரிதே. (29)

---

* கதித்தல்=மேன்மைப்படல்
கனைதல்=ஆகுதல், கூடுதல்
† கிளவி=சொல்
ஏய்த்தல்=பொருந்தல்; ஒப்பாதல்
ஏடகம்=துணி

‡ உருமு=இடி
§ பூதி=நரகம்

வேறு.

சுடிக்கையிலுந் தொழில்கருதி வினைகள்பல முடிக்கையிலு நன்
னீர் வேண்டிக் குடிக்கையிலுங் குளிக்கையிலுந் துணிதோய்த்
துக்க சக்கையிலுங் கூசாதொன்றை; அடிக்கையிலும் பிடிக்கை
யிலுமுறுத்துறங்கிக் கிடக்கையிலு மல்லலுறுமேற; குடிக்கையிலு
மொருசீவ னிறக்கி னறியா திழைத்ததோடமாமால். (30)

* தன்னையறியாதுமக்கொலையடுத்துவருபவங்கள்தவங்களாலும்
பன்னரிய பிதிருட னதிதிமுத லவர்க்குதவும் பான்மையாலும்
நன்னெறியி லனவரத நடந்துவரு மியல்பாலு நலஞ்செயீசன்
தன்னடியைச் சிந்தனைசெய்வதினாலு மகலுமெனச் சாற்று நூலே.

வேறு.

† தந்தை தாய் குரவர் தேவர் தாபதர் முனிவ ரானோர்
அந்தணர் நதலினோருக் காற்றுபல் பூசையாலே
சிந்தையி லினைந்து செய்யாத் தீவினை யனை யொழிந்திடி
வந்தவெம் பாவமெல்லா மகன்றிடும் வடிவு கெட்டே. (32)

வேறு.

‡ அமரரா தியர்க்காற்று மைந்தொழி லுடையவரும்
விமல யோகமுற் றொளிர்தவ முனிவரும் விதியால்
மும்மல நீங்கிய மோன வக்கிலை யிருப்பவரும்
அமைவிலாக் கொலை புரிந்திடி னரகமே யடைவார். (33)

வேறு.

காசங் காமாலை குட்டம் கனற்சுரம் பிளவை குன்மம்
மாசுறு மேகமாதி நோயினில் வருந்துகின்றோர்

---

* அனவரதம்=எப்பொழுதும்
† தாபதர்=யதிகள்
‡ ஐந்தொழில்= பஞ்சமகாயஞ்ஞங்கள் :—
(a) பிரம்மயஞ்ஞம்=வேதம் ஓதல்
(b) பிதிர்யஞ்ஞம்=பிதிர் தர்ப்பணம்
(c) தேவயஞ்ஞம் = தேவர்களுக்கு அக்கினியில் ஓமஞ்செய்தல்
(d) பூதயஞ்ஞம் = பூதங்களுக்குப் பலியன்னமிடுதல்,
(e) மானுடயஞ்ஞம்=அதிதிகளுக்கு அன்னம் கொடுத்தல்
விமலம்=குற்றமற்ற
மும்மலம்=முக்குற்றம்:-ஆணவம்-மாயை-காமியம்.
அமைவு=பொருத்தம்

§பேசிடிற் பிறராற் பிஞ்சம் பெறுப்ப ரிவர்கள் முன்னே
பாசம்விட் டுயிரைக் கொன்ற பாவிக ளாகு மம்மா. (34)

குடிகளின் பொருட்டுக் கானில் கொற்றவர் வேட்டை யாடித்
தடித்தெழ விலங்கை வாட்டித் துணிக்குதல் கடமை நோக்கிப்
படையெடுத் தடுபோர் செய்து பல்லுயிர்ச் செகுத்த லெல்லாம்
முடிபுனை யரசர்நீதி முறை யென மொழிவ துண்டால். (35)

மாடினைத் திடுதனைக்கி மற்றதிற் பிடித்த வுண்டி
கேடுறப் புரிதல் பாலர் கிழவருக் கிரங்கிப் பேணி
நாடியங் கெடுத்துக் கோறல் நல்லகத் ததனின் மூட்டை
பாடுற நசுக்கல் பாவ மன்றெனப் பகர்வர் சில்லோர். (36)

* மக்க ளாருயிர்க்குத் தீங்கு வழங்குறு பாம்பு தேளைக்
கோக் கரி வேங்கை கோணாய் புலிமுத லுயிரை வாட்டி
மக்களுக் கிடுக்கணீக்கி வயங்குதல் தகுதியாகி
மிக்கநல் லறமதென்றே விளம்புவர் சிலவ ரம்மா (37)

† மக்களுக் கிரவி மைந்தர் மறலியைக் காணிவைய்த்து
மிக்கவுங் கொடுமை வாய்ந்த வினைகளைப் புரித னைக்கித்
தோக்குடை மனிதர்க் காக்குந் தொடர்பினி லொருவற் கோறல்
இக்குவ லயத்தி னல்லோ ரெழிலற மென்று சொல்வார். (38)

தன்னலங் கருதிச் செய்யாத் தகைமையிற் பலரைக் காக்கும்
நன்னெறியி லதனிற் கோற னலமென நவில்செய் முன்னோர்
இன்னுரை தழுவற்பால தென்னினு மறமென் றன்னார்
சொன்னவைதை நிசமென்றுன்னார் சுருதியின் முடிவு கண்டார். (39)

கொல்லுதல் பிழையே யக்தக் குறையற மகங்க ளைன்பு
நல்லியல் விரதம் பூசை நற்றவம் புரிதலாலும்
இல்லை யென்னும னல்லோர்க் கேவிதனூ நீங்கிச்
சொல்லறங் கிடைக்கும் வேந்தர் அவ்வகை துணிந்து நின்றார். ()

---

§ பிஞ்சம்=கொலை
பாசம்=அன்பு
* கொக்கு=செந்நாய்
அரி=சிங்கம்

இடுக்கண்=துன்பம்
† இரவி=சூரியன்
மறலி=நமன்
தோக்கு=உடல்

*கொலையொடு களவு காமங் குடி யழுக்காறு வஞ்சம்
புலை சினம் ...தும் வாதும் பொய்யொடு போரு லோபம்
அலையுறு செய ...தல்லா மருளிலார்க் குரியதாகும்
மலைகிக ரருளைக் ...ணின் மறமெலா மகன்று போமே. (41)

வேறு.

...னக்குரிய தெனக் கொள்ளும் பிறர்க்குரிய தெனக்கொளலுந் ...தகுதியன்றால், எனக்கருதி யெவ்வுயிருஞ் சமமாகக் கொண்ட வற்றி னிரக்கத் தாலாம், மனக்கிளர்ச்சி யருளாகும் அருளிழந்த மனமுடைய மனுக்க ளெல்லாம், தனக்குவமை யில்லாத பரனருளுக் கன்னியராய்த் †புவரன்றே. (42)

‡உலகசுகந் தனக்கருத்தங் காரணமா வதுபோல வொப்பிலாப் பொன், னுலகசுகந் தனக்கிரக்கங் காரணமு முன்னரு மின்னருளென்றோதும், நிலவிய நற்குண மெ...ருக் குண்டவருக் கெப்பொழுது நிந்தைத் திடாம் வல்னமையும் பழிபாவ மெனுங்குறிக ளில்லையென வழுத்து ...ரா... (43)

§வாய்மை யெனுந் தகளியிலே பொறுமை யெனுந் திரிசேறித்து மயக்க மில்லாத், தூய்மை மிகு தவமாகு நெய்யதனைப் பெய்தருளாஞ் சுடரை யேற்றின், மாய் மை யுறுமஞ்ஞான மெனுந்திரண்ட விருள்பறப்ப வரம்பில் ஞானம், தோய் மௌன நிலையிருக்கு மெய்ப் பொருளின் படிவமது தோன்றுகிற்கும். (44)

கனவருத்த மடைந்தாலு முள்ளளவுந் தம்முயிரைக் காத்த லேபோல், மனவருத்த மடையாமற் பிறவுயிரைக் காப்பதுதம் வனப்பா மென்றே, நினைவிருத்து மவருயிர்கட் கிதம்புரியு மவ ராகி நிலத்தி னுளும், தனவிருத்தி யுடையரினு மின்பமே வடிவாகித் தழைப்பார் மன்னே. (45)

*புலை=புலாலுண்ணல்
போர்=சண்டை
உலோபம்=ஈயாமை
†மனக்கிளர்ச்சி=மனவெழுச்சி
†புவர்=கெடுவர்
‡அரு...தம்=...
...=பிரகாசிக்கின்ற
வல்ன்=வல்லமை
§செறித்தல்=சேர்த்தல்
மாய்=மரணத்துக் கேதுவான
மை=குற்றம்
பறப்ப=ஓட்டெடுப்ப
படிவம்=வடிவம்

*உயிரனைத்தும் பரமனுக்குத் திருமேனி யுயிருக்கு முடலமெல்லாம், செயிரிழந்த விறைதனக்குத் திருக்கோயில் சிவனுறை யன்புடைய ரீசற், குயிர்களிடத் துளதொடர்பு பற்றியுடனுறுங் குடிகொள் ளுயிர்கடோறும், மயலிழந்த வருள்காட்டி யன்புடைய ராயிருந்து வாழ்வரன்றே. (46)

வேறு.

சீவர்களிடத்தி லன்பிலாதவர்கள் சிவனிடத் தன்புடையவர்போல்
சீவர்களறிய வொழுகுத னடிக்குஞ் செய்கை யினளவதேயாகும்
சீவர்களிடத்தி லிரக்கமில்லவர்கள் செப்பிடிற் றம்முயிர்க்குறுதி
யாவதுமிலை யென் றுலகெலாமறிய வறைந்திடும் பழமறை யனைத்
[தும். (47)

மற்றவ ருயிரி லிரக்கமதகன்ற மக்கடம் முயிரினு மிரக்கம்
ஆற்றவராகி யுலகினி லவர்க்கு மவர்களே வஞ்சக ரெனநூல்
முற்றுணர்ந்தினு ருரைத்திடப் பவமே முழுப்பய னெனக்கொடு
மழிவார், நற்றுணை யெனுமோ ர[illegible] விடத்து நாடுதற் குரி
[யது மறமே. (48)

வேறு.

அருளிலா ரகமெஞ்ஞான்று மரும்பிணி பகையி னோடே
மருளுறு சோக மோக மயக்க மாதிய விடும்பை
[illegible]றத் தழைத்து வீங்கு விளைநில மாகு மன்னர்
பெருமையை யிழந்து மோக்கப் பேற்றியு மிழப்ப ரம்மா. (49)

§புண்ணிய தீர்த்தமாடிப் பொருந்திய விரத நோற்று
மண்ணிடை யறங்க ளீட்டி வருந்தி யஞ்சங்கி சூழ
அண்ணருந் தவங்கள் செய்யு மெழிலுடை முனிவ ரேனும்
தண்ணளி யிலரே யாகிற் சந்ததம் பாவி யாவார். (50)

---

* செயிர்=குற்றம்
தொடர்பு=சம்பந்தம்
மயல்=மயக்கம்
§ நோற்றல்=அநுட்டித்தல்

அஞ்சங்கி=பஞ்சாக்கினி, அதாவது, அக்கினிக்குண்[illegible]ம் நான்கு—சூரியனென்று, அஞ்சு.
சந்ததம்=எப்[illegible]ழுதும்

*நோயொடு சீதந் தாக நொய்யுறு பசியினாலே
மேய வுள்ளகமு மெய்யு மெலிவுற விரக்க மின்றித்
தாயொடு தமருமேசி யகன்றிடத் தள்ளு மன்னோர்
நேய மிலவராய் முன்ன நின்றவ ரென்னுநாலே (51)

வேறு.

‡ அரு ளிழந்தவ ராற்று புன் றொழில் பல வவற்றில்
அரு ளிழந்தவெங் கொலையது தலை யவனியிலே
அரு ளிழந்தவ ரியற்றுமக் கொலை வழியாக
அரு ளிழந்திழி யூனருந் தவரறைந் திடினே (52)

வேறு.

§ ஊன்கவியுடலை விட்டுயிரகலக் கிடந்தவவ் வுடலினைப் புசித்தல் வான்கவியுலகிற் புலவுணலாகு மற்றதுங் கொலை வழியாகத், தான் கிடைத்திடுமூ னுண்ணலுங் கொலையின் றன்மைய தாகு மத்தகையில், ஊன்கழி யுணுவோர் கொலைவழியூனை விரும்பலிற் கொலைப்பவ ருறுமே. (53)

† ஊனினை யருந்துஞ் செயலது கொலையின் றொடர்பினையுடைய தாகையினால், ஊனினை யருந்து மன்னவருயிர்களிடத்தரு ளுள்ளவ ரலரென், றுனிதமருந்தி யுயிர்களிடத்துத் தண்ணருளுடைய ரென்னவே, மானிட ரென்றவ [illegible] டிப்பின் மாத்திரை யலது வேறிலையே. (54)

வேறு.

¶ ஆடுகோழி யறுக்கவு மேமுகங்
கோடியென் னிதுபாவ மென்றே குனிந்
தோடுவோர் புலவுண்ப [illegible]வர்
ஈடிலா நரகெய்துவ ருண்மையே. (55)

---

* சீதம்=சன்னி
நொய்=மெலிவு
மேய=தகுதியான
உள்ளகம்=மனம்
நேயம்=அன்பு
நின்றவர்=[illegible]வர்

‡ இழி=இழிவான
§ கவி=பற்றிய
கவி=கவிந்த
கழி=கழிந்த
† மாத்திரை=அளவு
¶ கோடி=கோணி

வேறு

* தன்னைவந் திப்பதற்காத் தரணியின் மனிதர்தம்மைப்
பின்னையம் மனிதர்க்காகப் பெட்புறு படைப்பையெல்லாம்
முன்னவன் படைத்தானந்த முறைமையி னாலேயூனைத்
தின்னுதல் தகுதியென்றே செப்புவர் சிலுவை வேய்ந்தோர். (56)

வேறு.

‡ சிங்க மாதியன மனிதருக் கிடுக்கண் செய்வ தென்னெனின் முதன்மனிதன், துங்கவன் விதித்த விதிகடந் தனனாற் றுட்ட வெம் புலிமுதற் சிலவும், இங்கிவர்க் கடங்காதிருக்க வென்றிறைவ னிசைத்த னென்பர் மற்றவையும், பங்கமின் மனிதர்க் கடங்கி யாடெருமை பசுமுதற் சாதுவாம் பலவும். (57)

§ ஒவ்வொரு சமய மனிதரை யெதிர்த்து முற்றவர் தங்களை வதைத்தும், வெவ்விய வினைகள் புரிவதென் னிமித்தம் விளம்பு மின்னென விழித்திடுவார், இவ்வுல கதிமெய்சத்திய மெனுநஞ் சத்திய வேதநூ லேனம், கவ்வல தனை யுண்டிடா தொழிக வென்றுமுன் கதைந்தது தெரிந்தும். (58)

§ மற்றதை யுமது மதத்தரிற் சிலவர் மகிழ்வொடு புசிப்பதென் னெனவே, சொற்ற வம்மொழி யெந் தமக்கலயூதர் தங்களுக் கெனச் சொலி மறுப்பர், உற்றவம் மதநூ லுங்களுக் கலவென் றுரைத்திடி னுரைதடுமாறி, முற்றிலும் பினற்றல் செய்குவரோனத் தூலுண[illegible]றயல வெனநூல். (59)

¶ மொழிந்தது புலவென் றிசைப்பன முழுதுந் தவிர்ப்ப த[illegible] கென வதன் கருத்தென், றிழிந்த புன்மனத்தர் வினைக்கலனோன முண்பது போலவே நிதமும், கழிந்த புன்மலத்தைத் தின்றுடல் வளர்த்துக் கடைப்படு கோழிமீன்பலவும், ஒழிந்திட வடகு நுத லியவசர ணவிலை யருந்த னுணர்வே. (60)

---

* வந்தித்தல் = வணங்கல்
பெட்பு = பெருமை
சிலுவை வேய்ந்தோர் = கிறிஸ்தவர்
‡ முதல் மனிதன் = ஆதாம்.
துங்கவன் = கடவுள்
விதி = கட்டளை
§ ஏனம் = பன்றி
கவ்வு = பெருமை
கதைதல் = சொல்லல்
§ பினற்றல் = பிதற்றல்
¶ அடகு = கீரை

வேறு.

* அடகு காய் கனிபூ மூல மருந்துதற் குரிய வாகும் திட[illegible] மவற்றை யுண்போர் செழிக்குநர் விலங்கு மீனை [illegible] பூவுலகிற் றின்ன நினைப்பவ ருண்ணு கின்றோர் கடவுளுக் கினிய ராகாக் கடையரிற் கடை[illegible] கண்டீர். (61)

வேறு.

‡ வாமதந்திர நூ லுணர்ந்தவர்நிதமு மதுவொடு மாமிசம் படைத்தால், வாமி யுள்ளுவந்தே வேண்டிய வரங்கள் வழங்குவ ளெனச் சொலி யுலகில், தோர்முறு புலவுங் கள்ளுமே யருந்திச் சுழலுவர் கற்பனை வழியாம்; வாம தந்திர நூல் வேதநூலலவால் மற்றதைக்கற்றவர் மதியார். (62)

§ யாகமுன்னிலையிற் பசுவினை யருந்து மன்னவர் வீடடை குவரென், றாகம முதனூ லறைந்திடு மதனு னியாங்கொளும் வாமதந்திர நூல், சோக நூலெனவே மொழிவதுபிழையாம் சொல்லு[illegible]ம் மறைவழி நடந்தோர், ஏகநாயகியின் றிருவருளடைந்தே யெய்தருஞ் சித்திபெற் றதனால் (63)

வேறு.

§ விண்ணவரு மதிசயிக்கக் கண்ணனகந் தடுமாற விதிகையோய, மண்ணவரும் விதிர் விதிர்த்துக் கைகூப்பி நின்றிரங்க மலைகள் தூங்க, எண்ணரிய சித்துகளை விளையாடி யண்டமெலா மேங்கி வாடப், பண்ணுவ தெம் பரை யருளுந் தந்திர நூ[illegible]ன பெருமை[illegible]கரக் கேண்மோ. (64)

¶ சரியைமுதற் படிநான்கில் யோகமது வொன்றுகுந் தலைசெய் யோகும், உரியமறை யதிற்கூற லுண்மை யெனி லதற்கடுத்த வுமைக்குச் செய்யும், அரியதெனப் படுபூசை நுதவிய நிவேதனமு

* மூலம்=கிழக்கு
‡ வாமி=பராசத்தி
உவத்தல்=சந்தோஷித்தல்
வழங்குதல்=கொடுத்தல்
தே[illegible]ம்=குற்றம்
§ பசு=பிராணி
சோகம்=[illegible]

§ விதி=பிரமன்
விதிர்விதிர்த்து=நடுநடுங்[illegible]
தா[illegible]ல்=ஆடல்
¶ ப[illegible]ான்கு=நான்குநிலை. சரியை கிரியை-யோகம்-ஞானம்
நிவேதனம்=நைவேத்தியம்

மாகா தென்றால், பெரியமன்ற யதிப்பமுதா சொலத் துணியு றுமக்குநிகர் பித்தரின்றே. (65)

* என்றுசொலிச் சளித்திடுவர் யாகமுனம் புலவருந்த லெந்த நாளும், நன்றெனலும் பிழையர்க்கு மவை விரும்பின் மகத்துமெ யென நவில்செய நூலின், துன்றுகருத் தெதிராகு மன்னுவர்மே யதற்கொருகைச் சுவைசேருண்டி, யன்றியொரு காத்தமுது மமைத் தழைக்கு மன்னைதனை யருறா லொக்கும். (66)

† ஆகையி னெவ்வழியானும் புலவருந்த லதுபாவ மாகும் யோகம், வாகையுறு சிவயோக மற்றவர்சொ லியவாம விதிநூல் யோகம், சாகை யதிற்பகர் யோக மாகாது சலனமுறு மந்தயோகும், ஈகையறு போகமதிற் கொடிதெழுத்தின் விகற்பமதை யெடுத்துக் காட்டும். (67)

§ உருவிகந்த பிரமமதைக் கிரியைவழி யதுநோக்கி யுறுதல் வல்லோர், பிரமன்முதற் கடவுளரு மைந்தாகப்படைப்பு முதற் றொழிற் குப் பேசும், உரமதனைச் சத்தியெனப் பெண்பாலாப் பிரித்துரைத்த வுண்மையாலும், மருவிய தந்திர நூலில் வழுத்துபரை யரனிடத்து வாழ்வ தென்றே. (68)

¶ புகலுவதி னுலுமவ டனைவாமி யெனப் போலி யோக முற்றோர் சகமதனிற் கூறுவரச் சத்தியது பரப்பிரமந் தானேயாகும், பகரிய பிரமமதற் கிழிவாகும் புலவதனைப்படைத்த லென்றும், நிகரில்ப[illegible]ச்சுருதி நிகழ்த்துவது மிகப்பொருந்து நினைக்குங் காலே. (69)

---

* மகம்=யாகம்
துன்றல்=நெருக்கல்
எதிர்=விரோதம்
அமுது=மருந்து
† சாகை=வேதம்
சலனம்=துக்கம்,கலக்கம்
விகற்[illegible]=வித்தியாசம்
§ உ[illegible]விகந்த=ரூபமில்லாத
கிரி[illegible]=தொழில்
கடவுளரைந்து= பஞ்சகர்[illegible]க் கள்—பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், சதாசிவன், மகேஸ்வரன்
படைப்புமுதற்றொழில்=சிருட்டி, திதி, சம்மாரம், திரோபாவம், அனுக்கிரகம், ஆகத்தொழில் ஐந்து. இதையே பஞ்சகிருத்திய மென்பர்.
உரம்=பலம்
இடத்து=வாமபாகத்தில்
¶ போலி=ஒப்பு, பாவனை

வேறு

* சத்தியை யொழித் தோர் பரமிலை யெனவே சாற்றிய வாமதந்
திரநூல் இத்தரை யதிலு ளிக்கருந் திடுவோ ரெழுதி வைத்தது
வெனு ளிசையாப், பித்து றுநெறியிற் செல்பவரெவரும் பேயரிற்
பேயரா யலைந்தே, சித்தினை விழைந்த தன்மையிற் றிமிரஞ் செல்
லுவ ரெனமறை தெரிக்கும். (70)

வேறு

† இப்பொழுது மகமாயி துர்க்கை யரியரதனைய னிருளன் வீரன்
செப்பரிய மாகாளி முதலவருக் காடெறுழி சேவலாதி, தப்பில் பல
வா முயிரைப் பலியிடுவ துண்டலஃதுந் தகுதியாயின், ஒப்பரிய
புவியதனிற் புலவருந்த லாகுமென வுரைப்பர் சில்லோர். (71)

§ அத்தகைய பலிபூசை யாகம நூன் முதலிய வுண்டாகு முன்
னே, பத்திமையிற் சிறந்தவர்க ணடத்தியதைப் பாமரராம் பரி
வின்மாந்தர், இத்தினமு மறவாம லியற்றுநரச் செயல்பழுதென்
றியம்பலாகும், பித்துறும்பலியேற்கும் பேய்க்கணமுந் தேவ
னெனல் பிழையாமன்றே. (72)

வேறு

§ உவிலய மதத்தராதி யூனுணு மவரிற் பல்லோர்
பவமறக் கருதி யென்றும் பற்றியவிரத நோன்பில்
தவறென விடக்கை நீக்குந் தன்மையை நினைந்து நோக்கின்
அவமுறும் புலவு தீமை யாமெனற் கைய மென்னே (73)

வேறு

¶ தன்றுய ரகன்றிடத் தகை யிலாப்பலி
நன்றெனக் கொலைவழி நயந்து செய்பவர்
என்று நல்லவ ரல ரிதர மாக் களுக்
கொன்றிய விடர் தமக் குற வுடன் படார் (74)

---

* இக்கு=கள்
திமிரம்=நரகம்
† அரியரதனையன்=ஐயனார்
எறுழி=பன்றி
§ பாமரர்=அறிவில்லாதவர்

§ வி[illegible]கு=மாமிசம்
¶ இ[illegible]=அன்னிய
ஒன்றிய=பொருந்திய
இடர்=துன்பம்

வேறு

‡ பாம்பு தேளரி பாய் வேங்கை முதலிய பலவும் பூவில்
வேம் பொ[illegible] மனிதராலே வெறுத்திடப் படுவதே போல்
தோம்படு கொலை செய்வோருந் துச்சமாம் புல வுண்போரும்
சாம்படி யுமரராலே சபித்திடப் படுவர்தாமே (75)

§ பண்டையின் முனிவர் தேவர் மறையவர் பலரு மூனை
உண்டன ரென்றுந் தீய வுணவெனும் புலவருந்தல்
தெண்டிரை யுலகிற் பாவ மலவெனத் தெரித்துஞ் சில்லோர்
கண்டவ ரெனவே சொல்லுங் கற்பனை முழுதும் பொய்யே (76)

அந்தண ராதியாக முன்னவர் புலவை யுண்டே
வந்தன ரென்று கூறு மறை மொழி யுண்மை யாயின்
அந்தமா மறையிற் றாய வகத்திய னரக்க னூனைச்
சிந்தையிற் றெளிவில் லாமற் றின்றன னென்று பேசும் (77)

¶ வாசக மெய்யே யென்று வழுத்திடல் வேண்டு மானால்
மாசுறு புலவில் வைத்த வாஞ்சையி னாலே யன்றோ
தேசுறு முனிவன் பொல்லா வசுரனைத் தின்ற தானின்
வாசனை யன்றோ தீய வழக்க மென்பதுவு மெய்யே (78)

|| சிருட்டியிற் சிருட்டியான சேனை நாளளவு முள்ளோர்
அருட்டிற மிழந்த வீங்காட் சிறுவரை யறிவி லொப்பார்
குருட்டிய லதனு லூனுங் குந்தியு முண்டா ரென்றே
தெருட்டியிங் குரைத்த லென்னுந் தேர்ச்சி யற்றிருந்த தாலே (79

§ நகரினுக் ககரச னுண்டா யிருப்பினு நகர மாக்கட்
ககடறு [illegible]ட்ட மின்றே லவர் செய லதனிற் றீமை
பகர்தர [illegible]முடியா வாகும் பண்பினில் விதிறா லியாவும்
சகம[illegible]மையு முன்னே சஞ்சரித் தவர்க ளெல்லாம். (80)

---

‡ அரி= சிங்கம்
தோம்=குற்றம்
§ தெரித்தல்=அறிவித்தல்
கற்பனை=கட்டுவாக்கியம்
¶ அசுரன்=இராக்கதன்
|| சேனைநாள்=கெடுநாள்
குந்தி=கள்
§ அகடு=பொல்லாங்கு

* பாவ புண்ணியங்க ளென்றே பகுத்தறிந் திடுதற் கான
ஏவுறு சாத்திரங்க ளிலங்கிய கலைக ளந்நாள்
பூவுல கதனி லில்லை யாகலிற் புலவை யன்னோர்
மேவியுண் டிருந்த தாக விளம்பலும் விபல [illegible] (81)

† மறையவர் முதலந்நாளில் வதிந்தவர் திவசந் தன்னிற்
கறையுறு மதுவுமூனுங் கலந்தது செய்தா ரென்றும்
இறையவன் பிள்ளை யூனை யிச்சையிற் புசித்தா னென்றும்
மறைவழி பதிதலானே புலவுணன் மறமன் றென்றே (82)

‡ சொல்லுவ ருலகிற் சில்லோர் சொல் லருளான முற்றே
எல்லெனத் திகழ் சந்யாச நிலை யிருந்தவரு முன்னாள்
வல்லுயிர் செகுத் துண்டான் மாமிசம் புசித்த தாகச்
சொல்லுவ துண்மை யானாற் றுகளுறு புலவு தின்றே (83)

திரிதரல் பிழையன் றென்றே செப்புவர் சிலரீ தெல்லாம்
விரிவுறு பொய்யே யல்லான் மெய்யல மெய்யென் றாலும்
உரிமையிற் றின்ன வெண்ணி யுண்டவ ராகார் சீவன்
பிரிதர வி[illegible]ந்த வொன்றைப் பிழைத்திடப் புரிசெய் வல்லார் (84)

§ கொங்கணர் செங்காட் டீசர் குணமுறு வெண்காட் டேரர்]
இங்கிவர் காதை கேட்கி னிதன் பொருள் வெளியா மின்னும்
சங்கையி லிறைச்சி யிற்போன் றனசந் தேடிச் செல்லக்
கங்கையின் மறையோன் செய்த கைக்குறி யதனா லன்னேன் (85)

¶ எழுமுறை மேடமாகி யிறந்தன னென்று னூனைப்
[illegible]ழுதுறப் புசிக்க நேரும் பவ மளவிடப் படாதால்
செழுமனத் துடைய ரூனைத் தின்றன ரென்று பேசல்
மழு வெடுத் ததனை வாயி னுழைய விட்டஃதை மானுட (86)

---

*ஏவு=வருத்தம்
மேவி=பொருந்தி
விபலம்=பிரயோசனமற்றது
†வதிதல்=வாசஞ்செய்தல்
திவசம்=சிராத்தம்
கறையுறு=குற்றம் பொருந்திய
இறையவன்=சிவன்
பிள்ளை=சிறுத்தொண்டன் மகன்சீராளன்
‡ எல்=சூரியன்
§ வெண்காட்டேரர்=பட்டினத்துப் பிள்ளை
அசம்=ஆடு
¶ மேடம்=ஆடு
மழு=எரியிரும்பு
மானும்=பொருந்தும்

|| செப்பிய கதை யாதென்னிற் றிருப்புனல் வாச லென்றோர்
ஒப்பரும் பதியுண்டங்கே யும்பரி லுதித்து வேதம்
தப்புற வுணர்ந்த தூயன் சுந்தர ராம னென்பான்
விப்பிர மணிக ளெல்லா மேன்மணி யெனவே நின்றான் (87)

§ வாசுகி யனைய நல்லா ளொருத்தியை மணந்து வாழ்க்கை
தேசுற வியற்றி யில்லந் திகழ்தரப் புரிந்து கண்டோர்
வாசவ னளக னென்றே வழுத்தரு நிதிய மேவிக்
காசினி முழுது நல்லோ னெனப் பகல் கழித்து மன்னோ (88)

* நித்திய வாழ் வென்றோது நின்மல வடிவ மாகும்
முத்தியை விழைந்து தேக நிலையல வென்று முன்னி
உத்தம முறையி லெல்லாப் பற்றையு மொழித்து நெஞ்சில்
சுத்தமெய்ஞ் ஞானி யென்றே துறந்தனன் றுரிய முள்ளான் (89)

† வீடெனப் புலவர் பேசும் மற்றதை வெறுத்து வெய்ய
காடுகள் பலவுஞ் சென்றே கனியிலை கிழங்கு காய்கள்
வாடிய சருகு தின்றே வருகையின் மறையில் வல்லான்
நாடியங் கொருநா ணன்னீர் நதிக்கரை யடுத்து மன்னோ (90)

‡ நதியினி லிறங்கி மூழ்கி நாட்கடன் முடிக்கும் போது
விதிவலி தென்று முன்னோர் விளம்பிய பகர்ச்சிக் கேற்பப்
பதித னங் கொருவ னுற்றே பார்ப்பனக் குலத்திற் றோன்றும்
மதிமக னவனை நோக்கி வார்த்தைகளாடி னானால் (91)

§ வினவிய வன்னான் ஞானி மேவிய நதிநீர் பாயும்
தணிநக ரடுத்த சிற்றூர் தழை புலங் கழனி சூழும்

|| உம்பர்=பிராமணர்
விப்பிரன்=பிராமணன்
மணி=இரத்தினம்
§ வாசுகி=வள்ளுவர்மனைவி
இல்லம்=இல்லறம்
வாசவன்=தேவேந்திரன்
அளகன்=குபேரன்
வழுத்தல்=சொல்லல்
* துரியம்=பரிசுத்தம்

† வீடு=இல்லம், மோக்ஷம்
‡ நாட்கடன்=நித்தியாநுட்டானம்
பகர்ச்சி=சொல்
பதிதன்=வருணாச்சிரமம் தவறிநடப்பவன்
மதிமகன்=ஞானி
வார்த்தையாடல்=பேசல்
§ புலம்=புன்செய்க்கொல்லை
கழனி=நன்செய்வயல்

§முனங் குறுக்கத்தி யென்றே மெ[illegible]றிகுவ ரவ்வூர் தன்னில்
வினை யுரு வெடுத்த தென்றே மேலவ ருரைக்க வம்மா (92)

¶ [illegible]மர்க் கடுத்த மேலாம் பகுப்பினிற் பிறந்த வன்னுள
கொஞ்சமு மிரக்க மில்லாக் கொடியவன் கருப்ப னென்பா[illegible]
வஞ்சமில் லாடு கோழி மச்ச மற்றுயிர்கட் கெல்லாம்
வெஞ்சம னென்று பூவில் விளம்பிட வளர்ந்து நின்றான் (93)

வேறு.

நித்தியமும் பத்திருப தாடுவிலை கொடுத்தடைந்து நெடுங் கூர்வா
ய்ந்த, கத்திதனைக் கிரையாகப் புரிந்து கடையதி லெடுத்துக் கயி
று தூக்கிச், சித்தமுவந் தரிந்தெடுத்து நிறுத்து விலை பகர்ந்து
பணம் நிறையச் சேர்த்தே, எத்திசையுங் கொலைஞனென வியப்ப
வயக்குலந் தனக்கோ ரியமனுகி (94)

¶ எண்ணில் பல தினங்கடத்தி யிருக்க வொரு திவசமதி லேறி
யாடொன்றைக், கண்ணிழுந்த மற்றவனு மறுக்கவென நிறுத்தி
வயக்[illegible]நோக்கி, நுண்ணிலைய தெனநினைந்து நீட்டுகையி னுவ
லசமும் வெளியி லோடி, மண்ணிலிலை யெனுமாறு மறைந்த
ததைக் காணுத பாவி மாழ்கி. (95)

§மற்றதனைக் கண்டுபிடித் திடமனது கொண்டுபல வழியு மோடிச்
சுற்றிமுன நதிக்கரையிற் சந்திசெயும் பூசுரனைத் தொழுதுநோக்கி,
முற்றுற வெண்ணெண் கலையுங் கற்றுணர்ந்த வேதியவென் மோ
த்தை யொன்றிங், குற்றதெந்த வழிபிடித்துச் சென்றததை யடி
யேற்கின் றுரைமின் னென்றான் (96)

---

§வினை = பாவம்
மேலவர் = பெரியோர், [illegible]னவர்
¶ பஞ்சமர் = புலையர்
பகுப்பு = வகுப்பு
வஞ்சமில் = கபடமற்ற
¶ திவசம் = தினம்
ஏறி = [illegible]ய்கின்ற

கண் = தலை
அயம் = இரும்பு
நுண் = கூர்மை
மாழ்கி = மனமிடைந்து
§ பூசுரன் = பிராமணன்
எண்ணெண் = அறுபத்துநாலு

* அவ்வுரையத் தவமுனிவன் செவியேற வில்லையவ னந்த வேளை செவ்வையுறு கரமியாசஞ்செய்தன னக்கரம் சாய்ந்த திசையென்னையன்; ஓவ்வியுரை செய்தனனென் றுன்னியவ னவ்வழியை யுறுதியாகப், பவ்வமுறக்கடைப்பிடிந்துப் போயசத்தைப் பறறிய வன பதியை நண்ணி. (97)

† வாளெடுத்துக் கொடியாட்டை யரிந்துவிலை பகர்ந்தன னம் மறையில் வல்லோன், நீளஞ்செல் வழிகாட்ட வினையாம விருந்தும வினை நேரவன்ஞன், ஆளரிய கிரியையதி லச்சமயங் கரம் போன வவதியாலே, கோளமைந்த வசமாக வறுபிறப்புப் பிறந்து கொளுங் கருப்பன் னையால் (98)

‡ வெட்டவுயிர் துறந்தபினும் விதிவழியா லப்பிறப்பின் மேவியந்தத், துட்டனிடம் புகவவனும் பள்ளையுடற் குறிநோக்கிச் சுகமீதென்றே,வெட்டமனக் துணிந்தறுக்கும் கத்திகொடக் காதகனும் விரைவி னேகிக், கிட்டுகையிற் சிரித்ததவன் கிழக்குமுத னுற்புற முங் கிழுமேனும் (99)

§ பார்த் தொருவ ரில்லாத பான்மையிலச் சகலகங்கைப் பற்றும் போதில், ஆர்த்துதளு நகைக்கவவன் முன்போல வெத்திசையு மதிசயித்தே, பார்த்து நகை யெழுந்த விடந் தெரியாமற் பதை பதைத்துப் பரிவிலன்ஞன், வேர்த் தரியும் கத்தியெடுத் ததனருகின் மெதுவாக நெருங்க மேடம். (100)

¶ கலகலென நகைத்திடலும் புதுமையெனக் காதகனுங் கலங்கி வாடி, மலமலெனக் கண்ணீரு மிகவடியப் பட்டமர மதுபோ னின்றே; நிலமதனிற் சேச்சை யென வுருவமைந்த நின்வரலா றென்னே நீயும், அலமரவிங் கிவ்வகையி னகைத்ததெவ னென்றபொழு தெழுந்தே (101)

---

* பதி = ஊர்
நண்ணி = அடைந்து
† வினை = பாவம்
அவதி = கன்மம்
கோள் = வலிமை
‡ பள்ளை = வெள்ளாடு

காதகன் = பாதகன்
§ சகலகம் = வெள்ளாட்டு
ஆர்த்தல் = சப்தித்தல்
உதள் = வெள்ளாடு
¶ செச்சை = வெள்ளாடு
அலமரல் = [illegible]கல்

|| இப்பிறவிக் கிருநாலி லொப்பரிய வேதமெலா மிசையி னேனும் அப்பெரிய குலத்துதிசெய் யந்தணனுன் றுறவதனை யடைந்து யவில், விப்பிரம ஞானியெனத் திரியவொரு பகலதினுள் வேணி யொன்றில், செப்பமுடன் நீலமுழுகிச் சந்திசெயும் பொழுது கொடுந் தீயோய் நீயும் (102)

§ உன்னைவிடுத் தகன்றுவெளி யோடியவோ ருதளதனை யுறவனேக்கி, உன்னரிய பொற்கிழியொன் றிறந்தவனை நிகர்த்துனைசெய் யியவுதோறும், இன்னலுறத் திரிந்தலைந்து மற்றதனைக் காணும லெளிய வென்னேர், முன்னைவினை யதுதூண்ட வடைந்து மொழி மோத்தை செலு நெறியா தென்றே. (103)

* வினைவிளையவ் வேளையதிற் கிரியைவழி யிருக்கு முல வினையின் மிக்கோய், நினதுமொழி யென்செவியி னுழையவிலை யென்றுநு நெடுங்கை யாட்டந், தனையகன்ற காராடு போனதிசை யதுகாட் டுஞ் சாடையென்றே, நினதுமன மடைந்துவஃழி பிடித்ததனைக் கொண்டுறுத்த நிலையி னோர்ந்த (104)

† பாவமிற் பள்ளையென மூவிரண்டு முறைபிறந்து பழிசெய் யுன்னுல், பூவுலகி லரியவுயிர் துறந்துமனம் புழுங்கியிவண் புகல் செய் யாடா, மேவியவித் தன்மையினி லெண்ணில் கொலை புரிந்த வுந்தன் வினைக்கிடாகப், பாவியுனக் குறும் பயனை நினைந்துமனம் பதைத்திடயான் பரிவுகொண்டே (105)

‡ நகைத்ததென வறிதியென நவின்றிடலு மனநடுங்கி நனவு நீங் கிப், பகைத்துநமன் வரக்காணும் பாமரரை நிகர்த்த வனும் படி யில் வீழ்ந்தே, திகைத்தலறிக் கரத்திருந்த கத்திதனை யெறிந்து மனந் தெளிந்து தேறிப், புகைத் தடத்தி லிருந்துவெளிப் பட்ட வனைப் பொருவிமனம் புழுங்கி நின்றே (106)

|| துறவு=சந்நியாசம்
வி=மேலான
வேணி=நதி
§ பொற்கிழி=பொன்முடிப்பு
இயவு=வழி
மோத்தை=ஆடு
நெறி=வழி
* காராடு=வெள்ளாடு
† பயன்=பலன்
‡ நவிலல்=சொல்லல்
நனவு=தெளிவு
படி=பூமி
பொருவி=நிகர்த்து

§ பாவியெனக் கின்னருள்செ[illegible] திடப்புரிந்த பள்ளைகுலப் பரிதியேயென், தீவினையின் ககலவ்வகை செப்புகெனச் செச்சையுள[illegible] சிறக்கப்பூத்து; நீவிழைந்து புரிந்தகொலை யெண்ணிலையப் பல நீங்க நினைந்துசெய்யும், மாவிரர் தருமமுத லொன்றுமிலை யெனக் கொலைஞன் மயங்கி வீழ்ந்தே (107)

¶ அழுதுபுரண் டெழுந்துனந்து சரணமல தெனக்குறுதி யாவதொன்றும், பழுதிலுல கதிலையென் பவமகலக் கருணைபுரி பரிந்தென்றேதித், தொழு திறைஞ்சி நின்றநிலை கண்டசமு மனமிரங்கித் திகடீர்தாரை, [illegible]ழுதமுறை முறையுணர்ந்து மொய்[illegible]லவன்முகநோக்கி மொழிவதென்னே (108)

|| இத்தனைநாட் கொலைபுரிந்து சேகரித்த பொருளதனை யெண்கூருக்கிச், சித்தமுவந் தஞ்சொருபங் கதையெடுத்து வேறாகத் தெளிவின் னெஞ்சோய், வைத்ததனிற் சிற்கிலதை யெடுத்து திரைக்கரை யடைந்து மகிழ்வினொடே, நித்தம் வலைப்படுமீனை விலைகொடுத்துக் கடலில்விட நிகழ்த்தல் செய்யே. (109)

§இவ்வகைநீ யெடுத்துவைத்த பொருண் முழுதுஞ் செலவிடினீ யிழைத்ததான, வெவ்வினையி னனுபவங்க ளத்தனையும் விலகுமென வினயமில்லான், அவ்வழியி னின்றுசில நாட்கள்செலப் பின்னவனு மவனியாசை, எவ்வகையுஞ் சகமிலையென் றன்னியுயிர் துறக்கவெமன் றூதருற்றே. (110)

*மற்றவனைக் கொடுபோகும் வழியதனிற் சிவகணங்கள் மறுக்கக் காலன், நற்றுணையென் றிடுதூதர் கணங்களையு நயந்தழைத்து நமனைச் சேர்ந்தே, உற்றவகை யுரைக்கவவன் கணக்கனவன் றனைக்கூவி யுண்மையாவும், சொற்றியெனப் பெயரேட்டின் முன்

---

§ பரிதி=சூரியன்
மா=பெரிய
¶ சரணம்=பாதம்
தாரை=வழி

|| கூறு=பங்கு
அஞ்சொரு=ஐந்து
திரைக்கரை=கடற்கரை
*கணக்கன்=சித்திரகுப்தன்

...றத்தி லவனிழைத்த தொழில்க ளெல்லாம். (111)

§ ...சரிய பவமெனினும் பின்பு...தி லவன் றுணையாப் பிழைத்த
...வன், காசினியிற் ப...ர்கணக்கிற் ...ருகையுமில்லை வகையுமில்லை கண
க்கு வேண்டின், மா...வன் மடித்...கவுயி ரே...மெனின் மண்ணில
வ... ...சிவன், ...வொரு ...கோடியெனச் சொலலாகுமென்
றறிஞ னெடுத்துச் சொன்னான். (112)

சொன்னமொழி யதுகேட்டுத் தூது...வரை நோக்கியெமன் றூகடை
...ிந்த, இன்னுயிரைச் சிவகணங்கள் ...கொடுபோக விடையவர்கட்
கிடுகவென்றே, உன்னி யுரைத் திட...வ...ரும் புட்பக விமானமதி
லுரிமையோடே, நன்னிலையிலிருத்தி ய...ன் வாழ்கயிலை யதுசே...
க்கி நடந்தார் மன்னே. (113)

வேறு.

‡ சென்றிர தத்தை யாங்கே சிவகண மிரக்க லோடும்
...ான்றிக ழமர ரிங்கன் புகன்றிடு கருப்ப னென்பான்
கன்றிவைப் புகழ்ந்து பேசி நடந்தவன் றன்னைக் கூட்டிக்
குன்றினி லொருபால் வைத்துக் குறுகுல மடையக்கண்டான் ()

† கண்டவக் கருப்பன் றானுங் களிக்கட லழுந்தி வீயா
வண்டரு சுகத்தி லுற்றே யிருந்தன னுதளாய் நின்ற
வண்டவ முனியுமந்த வடிவெ...ழிந் தரியமோக்கம்
கொண் டழியாத வாழ்விற் குறுகின னென்பர் நல்லோர் (115)

* ஊனினை யரனுக் கந்நா ளுள்ளுறப் படைத்த வேடன்
றானரும் பதவிபுற்ற தன்மையிற் புலவை யுண்டல்
வானவர் தமக்கிறைச்சி வைத்துப சரித்தலென்றும்
ஈனமன் ற...வே துள்ளி யிசைப்பது முண்டு சில்லோர் (116)

எச்சிலை ...ாகா தெ...ற வெண்...முஞ் செருப்பை யீசன்
உச்சியிற் பொருத்த... பாவ மென... ...

§ அறிஞன் = கணக்கன்
‡ இக்கனம் = இவ்வா...
† வீயா = அழியாத
வ... = வளப்பந்தங்கிய
கொண்டு = அடைந்து
* வேடன் = கண்ணப்பநாயர்

இச்சையின் விழியைத் தோண்[டி] யிறையவற் கமைத்த கையான்
மெச்சுகண் ணப்ப னன்பும் வி[யப்]பிடி னெவர்க்குண் டின்றே11[7]

அத்தகை விவரம் பேச லழகல வார்வம் பொங்கிச்
சித்தமுஞ் சிவன்பாற் செல்லச் செய்வது கருதிச் செய்யான்
இத்தரை யதினு லோதி யிருந்[த]ன னலமொ[ழி]ப் போல்
பத்தியிற் சிறந்த வன்னுன் பரிவிடை யரிது கண்டீர் (118)

வேறு.

மூந்தின வுகங்கண்மூன்றி லமரசர்முனிவரரந்தணர் முதலோர்
சந்ததி விளையத் தம்மனை [ய]யரைத் தரணியி லன்னியர் தமக்குச்
[சந்ததி]யின் மயக்கமின் [றி]ய விடுத்துத்திரும்பவு மடைகுவரென
நந்திரு மறை[யின் விதி]வ ததனு ளுமதற் கொருப்படுகனவே[வே

இக்கலி யுகத்தி லிருந்தவண் செயவு மிசைந்திடி னியம்பிய படியே, இக்கொடு புலவு மிசைந்திட றகுதி யென்று சொல்லிடு வது மெனினே, ஒக்குமற் றதுவு மின்றெனிற் புலவை யுண்[ணு]தும் பிழையெனப் படுமால், கொக்கெலி முதலூன் கொள்ள லாமெனவே கூறுவ தவங் குறித்திடினே (120)

இந்தநாண் மறையவர்சில ரிறைச்சியை யருந்தும்
அந்தவாசக மறிந்துள மவனியி லதனல்
வெந்தவூன் மிசைவதுபிழை யென[வ]ளம் பியநீர்
எந்தவூமொன விசைக்குமத் தகையரிங்குளரேல். (121)

§ மற்றவர்க்கொரு வாசகம் வழுத்துது மறையோர்
உற்றவற்சமுங் கூலமுங் கனலியு முடும்பும்
பெற்றநற்கறி யெனப்புலை மகன்றரப் பிழியோ
டொற்றருந்துந ரொனிலவண் புசிப்பவ ருளரேல். (122)

அன்றியிங்கெவர் தீவினைபுரியினு ம[ட]க்கும்
வென்றியுள்[ள]வர் களவொழி [செ]ஞ்செயல் விளக்கின்

---

§ வற்சம்=கன்று
கூலம்=பசு
கனலி=பன்றி

பெற்றம்=எருது
பிழி=கள்

என்றுமவ்வழி யினழ்பவ ருளரெனி னிசைத்தாங்
கொன்றியூனுண் றகுமிலையெனி லுணல் பிழையே. (123)

வேறு.

‡ அந்தணரிந்தாளி லருவருப்பதனை யாசேள
சந்தனை யிழந்தொழுக்க நெச்சிலைத் தணந்து கண்டோர்
வெந்தரு வருக்கத்திய நெறிமிசை மேவலானே
அந்தண ரென்றுபேச லழகல வென்பர் நல்லோர். (124)

வேறு.

§ மண்ணினிலமைந்த சுவர் கரைந்திடினே மண்ணினை யறைகுவ ரதுபோல், எண்ணிலா வுடலு மிறைச்சியே யதனு லிறைச்சியை யருந்துத லியல்பென், றுண்ணுவார் சிலரிங் குளர் மலங்கழிந்த வுதர மம்மலத்தினு னிறையப், பண்ணுவரன் மலத்தைத் தின்ன லே தகுதி யெனிலதும் பருகுவர் பரிந்தே. (125)

வேறு.

¶ கொன்றதைத் தின்றற்பாவ மிலையெனக் கூறும் வார்த்தை
இன்றுமுன் டதனு லூனை யிச்சையிற் புசித்தல் பாவம்
அன்றெனச் சிலவர் பேசி யடக்குவ ரதுவும் பொய்யே
கொன்றது பாவந் தின்றுங் குறைந்தில தென்ப தோரார். (126)

ஊனினை விரும்பி யொன்றைக் கொன்றதன் றசையை யுண்டல்
மானில மதனிற் பாவ மென்றிடின் மரணந் தானே
யானபுள் விலங்கு மீனை யருந்துத லாகு மின்றேல்
ஊனுட லழுகி நாச முற்றிடு மென்பர் சில்லோர். (127)

† அவ்வகை யிறந்த வொன்றை யருந்துத லதுவும் பாவம்
செவ்விய வடிவு வாய்ந்த சிலவெதிர்ப் படினுண் ணேக்கால்
அவ்வுரு விறந்தா லுண்ண லாமெனக் கருதிச் சீவன்
எவ்வயி னிறக்கு மென்றே யெண வருமிரக்கம் விட்டே. (128)

---

‡ ஆசெனம்=திட்டு
தணத்தல்=நீக்கல்
§ உதரம்=வயிறு
பருகுவர்=புசிப்பர்
பரிந்து=விரும்பி
¶ ஓர்தல்=தெளிதல்

† செவ்விய=உருவளமர்
உண்=உண்ணவேண்டுமென்ற
எவ்வயின்=எப்படி! என்நேரத்தில்!
எவ்விடத்தில்
எண=எண்ணும்படியாக. தொகுத்த
ல்விகாரம்

† மாமிசங் கருதி யொன்றைக் கொல்லலு மடிந்த வொன்றின்
மாமிசந் தனை யெடுத்தே யருந்தலு மறமென் றோதின்
பூமியி லொருவ னூனை விற்புழிப் பொருடந் தேற்றும்
எமுறப் புசிக்கிற் பாவ மிலையெனப் பகர்வர் சில்லோர். (129)

வேறு.

இத்தரை யதிலூன் புசிப்பவ ரிலையே லிறைச்சியை வி[illegible]பது பொருட்டா, லித்தலு முயிரைக் கொலுப்பவ ரிலையர் நிலையினி லூன் புசிப் பதுவே, பித்துரு கொலையி னிகழ்பவ [illegible]மெ பெரும்பவ மெனச் சொலு முதுநூல், சத்தியமது வூன் புசிப்பவர் கொலை ஞர் தம்மினுங் கொடியவர் தாமே, (130)

வேறு.

§ மாமிசம் வேண்டு மென்னு மனமிலா திருக்க மற்றோர்
தாமதை யுதவ வுண்ணிற் பவமிலை யென்று சாற்றும்
பாமர ருலகி லுண்டேற் பன்னிய வதுவும் பாவ
மாமதைப் பின்னு முன்னு மாசை யங் கெழுக வானே (131)

§ தங்குலத் துதித்த முன்னோர் சந்ததம் புலவின் மூழ்கித்
தெங்கென வளர்ந்து தேகந் திளைத்தன ரவர்க்குத் தோன்றும்
எங்களுக் குணவூ னின்றே லிறப்பது திண்ணம் விட்டால்
இங்கெமக் குள்ள பேறு மென்னென விசைப்பர் சில்லோர். (132)

* தந்தைதாய் களவு செய்தே தங்களுக் குணவு தேடி
வந்தன ரென்று மற்றோர் மக்களவ்வழியிற் சென்றால்
நிந்தையன் றென்றுகூறு நிலையுலகதனி லுண்டேல்
சிந்தனை யின்றி யூனைத் தின்னுதற குதியாமால். (133)

தாயவிசாரி யென்றாற் றனயரு மவ்வாறுதல்
ஞாயமென் றுரைப்பதுண்டே லலர்தவி ரிறைச்சி தன்னை

---

† எமுற =
§ உதவல் = கொடுத்தல்
பாமரர் = அறிவில்லாதவர்
பன்னுதல் = சொல்லுதல்
§ திளைத்தல் = செழித்தல்
பேறு = இலாபம்
* சிந்தனை = ஆராய்ச்சி

ஏய முன்னவர்க ளுண்டா ரென்று பின்னவரு முண்ணல்
ஞாயமதாகு மென்றே நவிலுவரறிந்த நல்லோர். (134)

* மாமியின் செயலைவந்த மருமகளனுசரித்தல்
ஆமென வுலகினுள்ளோ ரறைகுவரதனுன் மாமி
காமுகர் பலரைக்கூடிக் கலந்திடின் மனைக்கு வந்தாள்
நாமற வந்தவாறே நடக்குதல் பிழையாமன்றோ. (135)

† தாதை[மூ] தாதை யோடே தம்மவ ரேழை யாகி
மேதினி [யி]தனிற் பிச்சை யெடுத்துடன் மெலிந்து வாடி.
ஆதர விழந்த [illegible] மவர்வழி யுதித்த மாந்தர்
பேதைய ரெனினும் பிச்சை விரும்பிலர் பின்னு மன்னோர். (136)

¶ திருவரு ளடைந்து வீயாச் செல்வமு முடைய ராகி
இருநில முழுது மேத்து நிலையதி லிருக்க முன்னோர்.
தெருவினிற் பிச்சை யேற்றுத் திரிந்தன ரென்று சொன்னால்
அருவருப் புடைய ராவ ராகலி னதுவும் வீணே. (137)

வேறு

பிறந்த நாண் முதற் புலவினை யுணவெனப் பேணிச்
சிறந்த [வு]ண்டியிற் கலந்து தின்றுட றினைத்தவர் தாம்.
துறந்த ஞானிய ரெனவதை விடுத்தலிற் சுகமே
திறந்த தில்லுட லுவுமென நயம்புவர் சிலரே. (138)

‡ இந்தவாசகம் பிசகவர் சிறுவரா யிருந்த
அந்தநாண்மல மருந்தியு முடையிலா தமர்ந்தும்.
எந்தமாந்தரு மருவருத் திடுசெய லிழைத்தும்
வந்தமற்றவ ரங்ஙன[ம்] புரிந்திலர் வயசில். (139)

§ அறிவுநாணமும் வயதொடு வளருமந் நிலையில்
சிறியபோதினிற் செய்தவை பிழையெனத் தெரிவார்.
மறையவாயினும் மற்றவை புரிந்திட மதியார்
அறையினுள்ளகம் புழுங்கியின் றிரங்குவ ரதனால். (140)

---

* நாம்=அச்சம்
† தாதை=தகப்பன்
மூதாதை=பாட்டன்
¶ திருவருள்=இலக்குமிகடாக்ஷம்
வீயா=கெடாத
திரு=பெரிய
‡ உடையிலாது=நிர்வாணமாக
§ இரங்கல்=கலங்கல்

* அறிவிலாவிடத் தியற்றிய புன்றொழி லனைத்தும்
அறிவுமேவிடும் பொழுதவை யகற்றுத லழகாம்.
அறியராயினு மறைவழி யொழுகுதன் மதியால்
கறையதாம் புலவொழிக்குதன் மனுக்களின் கடனே. (141)

புலவருந்திய பல்லவர் புலவு விட்டதனால்
நிலமதிர்ந்திட மெலிந்துபின் றிழிந்தனர் நிணவூன்.
பலவருந்தி முன்பல மடைந்தனர் பலரதனால்
நலமிருப்பதென் விடுவதின் னெனச்சிலர் நவில்வார். (142)

வேறு

ஊனினையருந்த லொழிந்தமை யதனா லுடன் மெலிந்தது வென வுருகி, ஊனினையருந்தப் புகுமவர்க் கொருசொல் லுள்ளதவ் வூனினை யருந்தி, ஞானிலநகைக்கப் பவக்கட லழுந்த லல்லதோ வூன்வெறுத் துடலம், வானவர்மதிக்க விளைப்பதான்முத்தி மன்னிவாழ்ந் திடுவதுநலமோ. 143

† புலவு விட்டவரிற் சிலவர் நோயதனாற் புலனிழந் துயிர் துறந்திடுமென், றலமரத் தளர்ந்து விட்டவூனதனை யருந்திடக் கருதுத லயிறல், குலவுசேயுருவத் தறிவிலாதயின்ற குறையுறு மலந்தனைப் புசித்தே, பலவிழி தொழிலும் புரிவதற் கிசையும் பண்பினைப் பொருவு மெண்ணிடினே. (144)

வேறு

¶ உடலினை வளர்த்தற்காக வுறுபுல வருந்த லென்றும்
மடமதே யாகுங் காய மடிவது திண்ண நாளும்.
தொடர்புடை யுடலை யாவி துறந்திடு நிலையு மோரேம்
படர்தரு முடலுக்காகப் பவவினை புரித றீதே. (145)

|| மருத்துவர் பிணியிலூனை மறைத்தரு மருந்தென்றோதித்
தரத்தினல் பிழயன்றென்றே சாற்றுவரெனினும் பூவில்!
ஒருத்தருக் காகவேண்டியுறுபல வுயிரைக் கோறல்
பெருத்திடு மறமென்றே செப்பேசுவர் ஞான முள்ளோர். (146)

* கறை = குற்றம்
† அலமர = மயக்கமுண்டாகும்
அயிறல் = புசித்தல்
பொருவுதல் = ஒப்பாதல்
¶ சிலை = நேரம், வேளை, காலம், சமயம்
|| மருத்துவர் = வைத்தியர்

புலவு மெய்யதனைக் காக்கும் பேரலிவுள தென்று மாக்கள்
அலமரத் திரிதல் வீணே யாமதை யடுத்து நோய்கள்.
பலவுள வெனினு முன்னிப் பார்க்கில ரதனுன் மாந்தர்
வலனிழந் தறிவு கெட்டே மாய்வதற் கைய மின்றே. (147)

* மாமிசமதுரமென்றே வழுத்துவரறிவின் மாந்தர்
தோமுறு புலவுக்குப்புங் காரமுஞ்சுவையை யூட்டும்.
ஆமவையிலை யென்றுனு மளவுகை மாறினாலும்
பூமியிலுருசியின்றிப் பொலிவிழந்திழியுமம்மா. (148)

வேறு

§ சருக்கர்பன்றியைத் துச்சமென்றுரைக்குமச்சொலிலூன்
வருக்கமுற்றிலும் பிழையெனமதித்திலர் மறைநூல்.
சுருக்கமாவொரு பொருளினைக்குறித்திடுந் துணிவால்
திருக்குலாவிய புவவினையகற்றுதல் தெளிவே. (149)

† நோயுறு மறியைக் கொன்றே நொய்ய தாமிறைச்சி விற்கும்
தீயருக்கரசர் செய்யுஞ் சிட்சை கண்டிருந்து மாந்தர்.
ஆயறிவிழந்து மாய்க்கு மரும்பிணிக் கிடம தான
பாயசம் பறவை மீனைத் தின்னலென் பரிவு கொண்டோ.

§ புணர்ச்சி செய்வதனுற் பெண்ணேய் புருடரைப் புருடர்தந்
நோய், உணர்ச்சியின் மகளிர்தம்மை யொட்டுமென்றுரைக்கும்
வார்த்தை, எனிற்சர தந்தானென்னி லிறைச்சியுண்பதனு லந்நோ
ய், மனிற்சுக மனிதர்க் கெய்தும் வகைமறந் திருத்த லென்னே()

---

* காரம்=உறைப்புக்கடுமை
§ துச்சம்=
வருக்கம்=வகுப்பு
மறைநூல்=வேதசாஸ்திரம், வேதமும் சாஸ்திரமும்
துணிவால்=நம்பிக்கை
திருக்குலாவிய=குற்றம் பொருந்திய
தெளிவு=விவேகம்
† மறி=ஆடு
ஆயறிவு=பகுத்தறியுமறிவு
பாயசம்=பாயும் ஆடு
மருத்துவர்=வைத்தியர்
§ சரதம்=உண்மை

¶ கொள்ளை நோயென்று கூறும் கூற்றுவ னெழுமக் கால
வள்ளூரம் புசிக்கு மன்னர் மனையழுக் குடைய ரில்லம்
விள்ளுறு பிவற்றிற் கோலை வீசுவ துணர்ந்தும் வினை.
எள்ளிய விடக்குட் கொள்ள இசைவதென் மதிகொண்டேயோ ()

தொன்றுதொட் டிறைச்சி யுண்டே சுகமெனக் கருதிப் போந்த
வென்றியிற் சிறந்த வாங்கிலேயரில் வெகுபேரிந்நாள்
துன்றுமப்புலவுநோயின் றொடர் பினுக் கேதுவாகும்
என்றதை விடுத்தாரென்னி னிறைச்சியின் சுகமென் னுமோ.153

சாதியி னுயர்வுந் தம்மிற் பெருமையுங் கருதி மாந்தர்
தீதுறு புலவு விட்டால் திளைத்தில ரிழிவை யுன்னின்.
ஓதுமற் றதனி லிச்சை யுற்றிடா துடற்குத் தீங்கு
யாது மெய் யணுகா தென்ப ரனுப நூலை யாய்ந்தோர். (154)

மாமிச மதனை விட்டே மாசிலாச் சைவ ராகிப்
பூமியி லெவரு மேத்தும் பொலிவினை யுடையே மென்று.
தோமுறக் கருதிச் செல்லுந் தொடர் புடை யவர்க ளெல்லாம்
பாமர ராகிப் பொல்லாப் பவக்கடல் விழுவ ரம்மா. (155)

வேறு

* புலவினை யகற்றித் தீக்கையை யடைந்து பூதியு நாமம் புனைந்தே
நிலவிய தலங்க ளடைந்து சந்நிதியி னின்றுகைதொழு தருணி
றைந்த, பலவிதத் தொடைகள் படிப்பதும் பிறவும் பண்பெனிற்
றஞ்செயன் முழுதும், உலகறிந்திடுமா றுன்னிலர் பிறரை யுற்றவ
மதிக்கில ருணர்வால். (156)

வேறு

† முரண்டவிர் தீக்கை பெற்றே முடை தவிர்த் திசையை வேண்டி
இருண்டபின் னீறுபூசி யெழிலரன் கோயிற் புக்கி
அரண்டவ ரெனவே யேத்தி யழுதபின் றனையில் வீழ்ந்து
புரண்டெழு மவர்க ளெல்லாம் புகுவது நிரய மாமே. 157

¶ வள்ளூரம்=மாமிசம்
குறுக்கல் விகாரம்
எண்ணல்=சிந்தித்தல்
விடக்கு=மாமிசம்

* பூதி=விபூதி
முரண் அமையாமை
† நாமம்=திருமண்

* திருமுறை யதனை யோதித் திரியினுஞ் சைவ ராகி,
இருமுறை தீக்கை பெற்றே யிலங்கினும் ஞான நூலைத்
திரிபர வுணர்ந்து தேவ தரிசனஞ் செய்வாரேனும்
பெருமித மடையி னெல்லாம் பிறிதரக் கெடுவ ரம்மா. (158)

† இரண்டொரு ஞான நூலை யெடுத் தகம்பிரம மென்றே
திரண்ட கூழ்ப்பாண்ட மென்னச் செறிதரப் பூதிபூசி
அரண்டரு பெரியோர் தம்மை யவமதித் தூகமாடி
உருண்டவர் பலருண் டன்னு ருறுபயனிரயமாமே. (159)

வேறு

‡ விலக்கிய விடுத்தும் விதித்தவை யியற்றி மெய்யறி வினரொனப் படுவோர், புலக்குறும் பசுநீறிச் செநெறி யாழுறும் பொலிவி னனெனத்தமைத் தாமே, மலக்கிளர்ச் சியினுன் மதிக்கினும் பிறரைப் பழிக்கினுந் தந்நல மறைந்தே, கலக்குற வழிந்து தீநெழத் தளர்ந்து கடையரிற் கடையராய்க் கழிவார். (160)

வேறு

எத்தகைய நல்வினைஞ ரென்றாலும் புவியதனி லிசையைத் தேடித் தத்தரிலே யதுகாட்டிச் சென்றாலும் பிறரொழுக்கந் தவறென்றாலும், சித்தமுவந் தவர்நிதமுஞ் செய்வினைக ளத்தனையுந் தீயவாகி முத்தியெனும் பயனிழந்து நரகடைவ ரென மொழியு முதுநூலெல்லாம். (161)

வேறு

திருமறை முதனூ லெல்லாந் தெருத்தொறும் பேசிவாதம்
புரிவதும் பிறந்த பாடைப் பொலிவினை மறந்து நாளும்
விரிவுறு மாங்கி லேயம் விழைந் தனும் போதும் வீட்டில்
பெருமையிற் களித்துப் பேசிப் பிதற்றலும் பொருந்து மென்பார்.
¶ வள்ளுரம் புசித்த லென்று மறமெனல் பொருந்து நாங்கள்
விள்ளுமற் றீசனை விட்டான் மேவுமெம் மனையி ரோடே
பிள்ளைகள் விலங்க வுள்ளும் பேட்பில ரென்னினுனைத்
தள்ளிவிட் டத்னுற் செப்புந் தகையிலை யென்பர் சில்லோர். (163)

---

* பெருமிதம் = பெருமை
† அகம்பிரமம் = நானே பிரமம்
கூழ்ப்பாண்டம் = பூசணிக்காய்
அரண்டரு = அழகு வாய்ந்த
யோகமாடல் = தியானஞ்செய்தல்
‡ மலக்கிளர்ச்சி = மலமுதிர்ச்சி
¶ பேட்பிலர் = தன்மையில்லாதவர்

* அவ்வுரை யதுவும் வீணே யாமவர் தேட்ட முன்னும்
தெவ்வகல் மனைவி மக்க ளிவர்களைத் திருந்தல் செய்யும்
அவ்வலி யில்லை யென்று ளாடவ ராகா ருண்டாம்
நொவ்வுறு பவத்துக் கஞ்சி நொடிக்குந் தவர்த் தேற்ற னன்றே. (164)

புலவினை யுணவென் றெண்ணிப் புசிப்பது புத்தி யில்லாச்
விலங் கொடு மீன்புள்ளின் செய்கை நற்சித்த மென்னும்
வ்விய வறிவு வாய்ந்தே நின்றுயர் மனிதர்க் கென்றும்
லவழி யிலுந் தீதென்னப் பகருவ ரறிவின் மிக்கோர். (165)

வேறு.

† ஆன்ம விச்சையினை யடக்குதன் முடியா வாகலி னிச்சையின் வழியே, யூன்மிசைந் திடுத லறமெனச் சிலரிங் குரைத்திடத் துணிவரேன் றியம்பின், வான்மதி யதிலீன் றெடுத்தவ ரொடேசா தார்மக விவரிடத் தாசை, தான்மிக வெழிலன் னவர்தமைப் புணர்தல் தருமெனிற் புலவுண றருமே. (166)

‡ ஆன்முதற் பலவாம் விலங்கினத் துறுபா லருந்தியவ் விலங்கினையருந்த, ருன்மிக விழிவென் றிசைப்பது கருந்திட் டப்பிதமெனச் சிலர் பகர்வார், நான்முகன் படைத்த வுயிரெலா முதலி னயந்துதந் தாய்முலை யதிலாம், பான்மிக வருந்துந்தன்மையி லவையின் றசையினைப் பருகுந ரிலரே (167)

§ எவ்வகை யுயிரும் பிறந்தபின் சிலநா ளின்புறப் பயின்றதாய் முலையைக், கவ்வியங் கெழுபா லுகர்ந்துயு மமுதாங் கரந்திடத் தமக்குரி யளவாம், செவ்விய வுணவை யறிந்து தின்றிடுமாஞ் செப்பிய வுயிரின் மாமனிதர்க், கொவ்விய பசும்பாலமுதுண வதனு லற்றைப் பருகுதன் முறையே. (168)

---

* தேட்டம்=சம்பாத்தியம்
தெவ்வகல்=பகையற்ற
நொவ்வு=வருத்தம்
நொடித்தல்=சொல்லல்
† மிசைதல்=புசித்தல்
‡ ஆன்=பசு
தசை=மாமிசம்
§ அமுது=பால்
கரத்தல்=மறைதல்
ஒவ்விய=பொருந்திய

வேறு.

* பெருமையிற் சிறந்த வாவின் பீரமு தெனினுங் கன்றை
உரிமையிற் பயின்றபின்ன பெருமதி யளவும் பாலைப்
பரிவுட னருந்த லென்றும் பழுனிற் பன்றி யூனை
ஒருமையிற் புசித்த லொக்கு மெனச் சொலு முயர்நூ லெல்லாம்.

வேறு.

† தம்மினத் துதித்தோ னிழிகுலத் தவனிற் சார்ந்ததிற் சமைருந் திடினும், தம்மினத் ததனுக் கிழிவெனக் கருதித் தள்ளிவைத் தவனைழைத் தமர்போய், இம்மியுங் கலந்து பேசவுஞ் சகியா திழிகுலப் பஞ்சமன் மலத்தை, அம்மவுண் டியங்கும் பன்றியைப் புசிக்கி னவர்க்குறு விக்கமா ரறிவார். (170)

‡ மலமது கிடந்த விடந்தனைப் புனிதஞ் செய்வது கோமய மெனவே, தலமிசை யெவரு மறிகுவரதனாற் சாணமேயுயர்வுள ததனைப் புலையரு மருந்தக் கண்டிலம் புலையர் மலந்தினும் பன்றிமீன் புசிக்கும், குலமதிற் பிறந்தோ ரவர்குலப் பெருமை கூறுவ தெந்நலங் குறித்தோ. (171)

வேறு.

உயர்குலத் துதித்தே மென்று மொள்ளிய தலங்க டோறும்
அயர்வறப் புகுந்து நீதி மாடிய நலத்தே மென்றும்
பெயர்பெறு மற[illegible]க வீட்டும் பெற்றியை யுடையே மென்றும்
வயலுறு மீன்றின் போர்கள் வழுத்தலிற் பயன்று னென்னே. ()

§ சாதியி லுயர்ந்தோன் றன்னை யாள்பவன் றனக்குச் சொன்றி
யாதிய வுதவிக்காக்கு மாண்டவ னென்று நீசன்
ஒதிய வொருவ னூனை யுண்பவ னுலந்தச்
சாதியும் பிறவுநீசன் பறியிடைத் தயங்கு மன்னே. (173)

---

* பீர்=முலைப்பால்
அமுது=தேவாமிர்தம்
மதி=மாதம்
ஒருமையில்=ஒற்றுமையோடு
† அம்ம=அசைச்சொல்
‡ புனிதம்=சுத்தம்
கோமயம்=பசுவின்சாணம்
தலமிசை=பூமியில்
எந்நலம்=எவ்வகையானநலத்லத
§ உதவல்=கொடுத்தல்

¶ கடையராம் புலையர் கழித்திடக் கிடந்த மலமஃ தவரினுஞ் சாலக், கடையதா மதனைத் தினந்தினம் புசித்துக் கதித்திடுங் கோழி மீனருந்தும், இடையதாங் குலத்திற் பிறந்தவர் கடைய னெதிருறத் துடக்கெனக் கடிந்தே, மடையனே யொதுங்கிப் போவென வதட்டி வழுத்துதல் தஞ்செயன் மறந்தோ. (174)

வேறு.

* உயர்ந்த சாதியி லுதித்தவ னெனச் சொலு மொருவன்
அயர்ந்து மோர் விசை புனிலை யருந்திடி னவற்குப்
பெயர்ந்து செல்பவ ரெனப்படு மிழிஞரும் புரிந்து
பெயர்ந்து தம்முனைப் புசியெனப் பேசுவர் பிரிந்தே. (175)

† வலைநச்சிய விழைவின வங்ஙன முண்ணைத்
தானருந்திய மேலவன் பின்னருந் தமதில்
மானமின்றி யங் கடுத்திடின் வாயுரை வழங்கார்
ஈனரென் றிகழ்ந் திடுவரவ் விழிகுலத் தவரே. (176)

வேறு.

‡ புலையரைப் புலைய ரென்றவ மதித்தப் புலையர்தம் மலம்புசித்துடலம், நிலை பெறுங் கனலி கோழி மீன் பிறவு நித்தலுந் தின்றுடல் வளர்க்கும், வலையரைப் புலைய ரென்னென வழைப்பர் மற்றதற் குறுமா பிலையால், புலையரென் றிடவுங் கணிந்திலர் தமக்குச் சமமெனப் புகல்வது குறித்தே. (177)

§ பஞ்சமர் தமக்குப் புலையொடு கொலையும் பகர்தரு மெச்சி நீட்டிடனே, வெஞ்சாலிற் சுசியு மிலையவர் மலத்தை யின்புறப் புசிக்கு மீன்பறவை, விஞ்சக் மிசையத் தின்பவ ரெவரா விருப்பினு நிலமதிற் புலையர், நஞ்செசன வெறுக்குங் கொடியரே யவர்க்கு நவமிலை குலமிலை நவிலின். (178)

¶ கதித்தல் = பருத்தல்
கடையுன் = புலையன்
* இழிஞர் = தாழ்ந்தகுலத்தில்பிறந்தவர்கள்
† நச்சுதல் = விரும்பல்
மேலவன் = உயர்ந்தசாதியிற் பிறந்தவன்
‡ கனலி = பன்றி
மரபு = ஜாதி
§ புலை = புலாலுண்ணல்

வேறு.

§ சாதியி னுயர்ந்தோ ரில்லிற் றனிந்தவர் விடக்குன்றுதீ
சாதிய ரென்று கூறிச் சலமறுந் தவ்வுமுட் கொள்ளார்
ஆதலிற் புலவின் றன்மை யறிந்ததை விலக்க வுன்னார்
சாதியின்பெருமை பேசித் தருக்குவ தேதுக் கம்மா. (179)

* இந்திரன் குலத்தரென்று மிரவியின்குலத்தரென்றும்
சந்திரன் குலத்தரென்றுந் தழலவன்குலத்த ரென்றும்
சிந்தையினினைந்தவாறு செப்புகரல்லாலுனை
நிந்தையென் றறைவுன் றதிருப்பதென்னினைவுகொண்டோ (180)

† சாதியையுயர்த்திப் பேசித்தருக்கியசிலவர் தங்கள்,
போதொடுபொருளை வீணிற் போக்குகின்றார்களல்லால்
தீதுறு புலவுநீக்கிச் செந்நெறியொழுகித் தொன்னூல்
ஓதியவ்வுயர்ச் சியேற்கவுன்னில ரேதுக்கம்மா. (181)

‡ உண்டிடும்பொழுது சோற்றி னுற்றபா னீயந் தன்னில்
மண்டியோ ரீயெறும்பு மயிரது கிடக்கக் கண்டால்
உண்டதைக் கக்கிவாய்நீ ருட்கொளச் சகியா மாந்தர்
கொண்டபே ராவ லோடே கோழிமீன் புசிப்ப தென்னே. (182)

வேறு.

§ மெய்யினிற் சலந்தி புண்ணிருந் திடினே மெத்தவு மனமிடை
ந் ததனைக், கையினிற் றொடவும் பொருந்திலர் தொடினே கழு
வுவ ரத்தகை யுடையோர், நெய்யினிற் பொறித்த வூன்கறியதனை
நித்தலும் புசித்திடி னுலகில், பொய்யல வறிவுஞ் சுத்தமு மவரு
க் கிலையெனப் புகல்வது பொருந்தும். (183)

---

§ உள் = எண்ணம்
தருக்கல் = பெருமைபாராட்டல்
* இரவியின்குலம் = சூரியகுலம்
தழலவன்குலம் = அக்கினிகுலம்
† தருக்கல் = அகங்கரித்தல்
செந்நெறி = சன்மார்க்கம்
தொன்னூல் = பழமையான சாஸ்திரம்

உயர்ச்சி = மேன்மை
ஏற்றல் = அடைதல்
‡ பானீயம் = ஜலம்
மண்டி = கலந்து
உட்கொளல் = குடித்தல்
§ மனமிடைதல் = அருவருப்படைதல்

வேறு.

|| ஆடி அம்பி மருந்கோழை யொருவ ருடற்படின் மிகுந்த வருவருப்பாய், ஒடியம்பு தனைத்தேடி யதின் முழுகிச் சுத்திசெயு மொருவரந்த, ஆடெறுழி மீன்கோழி யவற்றினைப் பரிகலத்தி லமைத்துத்தின்ன,நாடுமவர் தம்மறிவு நல்லறிவோ புல்லறிவோ நவிலுங்காலே

வேறு.

மோரிலீ யெறும் பிருந்தான் மோரினை யருந்தாராகிப்
பாரிலே கவிழ்க்குமந்தப் பான்மைய ருளம்புகுந்தே
நீரிலேவாழுமீனை விலங்குபுள் ளினத்தை நித்தம்
நேரிலே செகுத்துட் கொள்ள நினைக்குமந் நினைவென்னுமோ 185

வேறு.

* ஊறுகாயதிற் புழுவிருந்தா லகமுருகிக்
கூறுமற்றதை யெறிந்தது கிடந்த கூனுடைத்துச்
சீறிமேல் விழுஞ் சிந்தையர் புழுக்கடாஞ்செறிந்தே
நாறுமூனினைப் புசிப்பதென் னலத்தினை நயந்தோர் (186)

வேறு.

† மலமுழுணுமிருளி கோழி மச்சமாமிவற்றி னூனைத்
தலமிசை யருந்துஞ் சில்லோர் தாழ்வுறு மலமுண்ணுத
எலியுடும் பலவனாதி யிறைச்சி யுண்டியங்கு வோரைக்
குலமதிற் கடைய ரென்றே புகல்வ தென்மதி கொண்டேயோ. ()

வேறு.

* கையினிலெடுத்த கத்தரிக்காயிற் சொத்தைதா னிருந்திடக் காணின், மெய்யுடனகமும் விதிர்த்திடத் தரையில் விட்டெறிந்திடுங் குணத்தவர்கள், பொய்யலமுழுதும் புழுத்தபுன் கருவாடதுமுதற் புலவுகளருந்தி, வையகமதனிற் களிப்புடன் றிரியின் மற்றவரறிவை யென்புகல்வாம். (188)

|| அம்பு=ஜலம்
எறுழி=பன்றி
பரிகலம்=இலை
* கூன்=பானை

செறிதல்=நெருங்கல்
† இருளி=பன்றி
அலவன்=நண்டு
‡ விதிர்த்தல்=நடுங்கல்

§ அருகவேத[...] றிறைச்சியை யருந்திலரதனால்
திருகுலாவிய கொலைத்தொழிற் கிணங்கிலர் திரைசூ[...]
பெருகுவாயடா விரதியரெனப் பெயரடைந்தார்
பெருகருட்டிறத் தவர்புகழ் பேசிடிற்பெரிதே (189)

வேறு.

‖ உத்தம[...]ருட்டியான வொருவனி[...]குயிர் துறந்தால்
செத்தது துடக்கென் றெள்ளித் தீண்டவுஞ் சகியாமாந்தர்
இத்தரை யதனிற்செத்த வாடுமீன் களிறு கோழி
இத்த[...]ங் கலத்தி[...]ட்டே தின்னுமங் கினைவென்னுமோ. (190)

¶ இறந்தவருடலைத்தீண்ட் விழுக்கது துடக்கென் றெண்ணிச்
சிறந்தநன்னீரின் மூழ்கிச் செத்தபுள் விலங்குமீனை
மறந்துதிட்டென்னவுன்னு மதியிழந்தவற்றையுண்டே
மறந்தரு வழியினின்றான் மற்றவர் புளிறென்னுமால். (191)

§ புலையரைத் தொடிற்[...]ன்றும் பொருந்திய நதியிலாடி
னலதது விலகா[...]ன்று[...]லையுமிழ் நீரேனும்
சலமருந்திடவுமாகா தெனவுமித் தரையின்மாந்தர்
கொலு[...]முரை தனக்குமூலமென்னெனிற் றுகள்சேருனே. (192)

சந்ததம் புலையர் தீண்டி யுண்டிடுந் தகைமையாலே
சந்ததந் தொடுதற் கொண்ணாத்தொடக்கினிற் றணிந்து நின்றார்
அந்தவெம் பழக்கத்தாலே யருவருப் புடையராகிச்
[...]ந்துறும் புலைமைவாய்ந்த புலையருந் தீயராவார். (193)

---

§ அருகவேதியர்=சமணமதஸ்தர்
திருகுலாவிய=கள்ளம் அல்லது வஞ்சகம் நடக்கின்ற
பெருகுவாய்=பெரியபூமியின்கண்
அடாவிரதியர்=கொல்லாவிரதம் பூண்டவர்

அருட்டிறம்=கிருபைக்குணம்
‖ துடக்கு=தீட்டு
எள்ளல்=சிந்தித்தல்
களிறு=பன்றி
¶ புளிறு=ஆசாரம்
§ மூலம்=காரணம்

* ஆசலிற் புல[illegible]ண் போர்க ளனைவருந் துடக்கிலாழ்ந்து
ஏகருநெறி[illegible]ங்கி யின்பமுஞ் சுகமு மோக்கப்
பேர்கமு மிழந்து ஞானம்பொன்றி யெப்பயனு மின்றிச்
சோகமும் பவமு மிஞ்சித் துயர்க்கடல் விழ்வரம்மா. (194)

வேறு.

† நாவிட[illegible]று மசுவ மகம்புரிந் திடுமந் நரரினும் புலவு[illegible]டவரே
பிடுறுந் தகைய ராகுவ ரி[illegible]த பிணமது கிடக்கையி[illegible] சலமுட்
கோடலும் பிழையென் றியம்பிடு மனிதர் பிணமெனக் கூறவேயி
றந்த, ஆடெலி முதலான் பிறிகளைத் தமைத்தே யருந்துவ தென்
மதி யடைந்தோ. (195)

வேறு.

‡ நாயொடு கழுகுகூகை நரியெரும் பரிட்ட மண்ணை
ஈயொடு மயிலைமற்று மிறந்த வாதார முண்ணு[illegible]
ஆயதி வுடையமாந்த ரருந்துத லழகன் றுண்பா
ராயி னன்னவரின்னீச னகமென வறைவர்நல்லோர். (196)

§ நாறிய மீனைக்கரணி னல்லகங் கு[illegible]ற்றம்
ஏறிய நாசிமுடி யியங்குமத் தகையி[illegible]ரும்
நாறிய விடக்கை யுள்ள நயந்துணல் காவிற் பவ்வீ
ஏறிய தென்று நாவா லெடுக்குதல் போலுமம்மா. (197)

கொட்டையிற்புழுவுண்டென்னுங்குற்றசொலிப்புளியைத்தள்ளி
விட்டவர் புழுக்கள்வாய்ந்த விடக்கினிற் புழுக்கணீத்துச்
சட்டியி லந்தவூனைச் சமைத்திரு கையும் வாயும்
கொட்டியங்குவந்து தின்னுங் குறையினுக் களவுமுண்டோ (19[illegible])

தம்மலஞ் சலந்தாய்ப் பாலை யருந்துத றவறென் றோதும்
நம்மவர் பலையர் பவ்வீ நயந்துணும் விலங்கு பக்கி
தம்முட லதனை யுண்ணுந் தன்மையைக் கருதி நோக்கின்
அம்ம மற்றவர்செய் வேட மவமெனத் துணிதல் செய்வாம். (199)

---

* ஏகருநெறியில் = சன்மார்க்கத்தினின்றும்
† அசுவமகம் = அசுவமேதயாகம்.
‡ அரிட்டம் = காகம்
மண்ணை = பசாசு
§ மயிலை = மீன்
ஆதாரம் = உடல்

வேறு

மக்களாருயிர்க ளிறந்திடிற்சுடவும் வைக்கவுங் காடுகள் புவியில்
மிக்கவாம்பறவை விலங்குமீனினங்க ளிறந்திடிற் புலவுணுமனிதர்
இக்குவ லயத்தே யிருப்பதி னவற்றின் பிணங்களை யிடுவதற்
கிடுகா டெக்குறு மனுக்கள் பாழ்வயி றவையே யுற்றவை யெனச்
சொலுவர் நூல். (200)

பறையர்தம் மலத்தைத் தின்றுடல் வளர்க்கும பன்றியுங் கோழி
யுமருந்தும், புறைய ராதியனைப் பறையரென் றுயர்த்திப் புகல்ப
வர் பறையரிற் பிறந்தும், க்றையதா கிரயம் பற்பல புகுந்துங்
கடையிற்பன்றியாச் சனித்தும், உறைகுவரெனிலூன் புசிப்பவர்
கதியா ருரைப்பவர் கடவுளேயறிவார். (201)

வேறு.

* மரக்கறி யுண்ணும் போது மறையவர் வரினுங் கூசார்
மரக்கறி விவரம்பேச மயங்கவுமாட்டா ருனின்
சரக்கறி யானுண்ணுந் தனைச்சியு முடையராகிக்
குரக்குவர் சென்னி யென்றூ லூன்குறை யென்றே வம்மா. (202)

பொரியலும் வறலுஞ் சேர்ந்த புளிக்கறி யெனினு மற்றோர்
வினவர்க் கில்லை யென்னார் பந்தியின்மாறு செய்யார்
விரிவுறப்புழுத்தவூனின் வெறுங்கறி யென்னி னீயார்
பரிவுறப் படைக்க நேரின் வஞ்சகம் பலவுஞ் செய்வார். (203)

மரக்கறி பச்சைபாகத் தின்னுவர் மச்சமாதி
சரக்கறி யவ்வாறுண்ணச் சகித்திலர் சமைந்த போதும்
மரக்கறி யுருசிமாறிற் பருகுவர் பருகவுன்னூர்
சரக்கறி யதனையந்தத் தன்மையி லெவருமம்மா. (204

மரக்கறி வாங்கும்போது மற்றதைக்கையிலேந்தித்
தெருக்களிற் றிரியும்போதுந் திகைத்தில ரிறைச்சி யென்னும்
சரக்கறியெடுத்துச் செல்லிற் றளர்ந்து மெய்யுருகி வாடி
உருக்குலைந் திடுவ ரென்று லூனிழி வுரைக்கற் பாற்றோ. (205)

---

* குரக்குவர் = தாழ்த்துவர்

வேறு.

* கதலியே முதலா மாக்கறி கடையிற் கொள்ளவு மெடுக்கவுங் கவர்ந்தே, இதமுட னடந்து செல்லவுஞ் சமைத்தே யிலையினிற் படைத்தருந் திடவும், மதிமயக் கொடுநா ணச்சமு மடையா மக்கண் மிக்குறியதாம் புலவைத், ததியுடன் றொடவு முட்குவ ரறிவோர் சந்ததம் பழிப்ப ரென்றெணியே. (206)

வேறு.

† அல்லினிற் கனிகாய் கொண்டே யடவியிற் றனிமையாகச்
செல்லவுந் துணியுமாந்தர் தீதுறுபுலவை யேந்தி
எல்லினு மடவியில்லா விடத்தினுந் துணிந்து போகும்
வல்லமை யிழந்துவாடும் வகையறிந் திருக்கின் றேமால். (207)

‡ காய்கனி யிருட்டிற் கொண்டே கலக்கமும் பயமு மின்றிப்
பேய்மலி சுடலைகானில் பெட்புட னடந்து செல்வர்
நாய்நரி கழுகுகாக நயந்துணும் விடக்கை யேந்தி
ஆய்வழி யதனிற் செல்ல வஞ்சுவ தேதுக் கம்மா. (208)

§ உள்ளி முள்ளங்கி கோவை யுறுசுரை செம்முருங்கை
வெள்ளிய வங்கஞ் சோம்பு விளருளி குமட்டி பீர்க்கு
கள்ளினைத் திரித்தவெல்லங் கறித்திட லாகா தென்னின்
எள்ளியங் கூத்தை யுண்ணு மிழிவினுக் களவு முண்டோ. (209)

வேறு.

மச்சமா மிசத்தைப் புசிப்பவ னொருநாள் மற்றது கிடைத்திலையாயின், அச்சமு மறிவு நாணமுமழிந்தே யருந்தவ மிருந்து தான்பயின்றே, இச்சையின் வளர்த்த மகவையுஞ் செகுத்தே யின்புறப் புசிப்பனென் றியம்பின், துச்சமாம் புலவின் பழக்க மெத்தகைய துக்கமாய் முடியு மெண்ணிடினே. (210)

* கதலி=வாழை
இதமுடன்=இனிமையாக
ததியுடன்=சுபாவமாக
உட்கல்=வெட்கப்படல்
† அல்=இரவு
அடவி=காடு
எல்=பகல்
‡ பெட்பு=ஆசை, பெருமை
§ உள்ளி=வெங்காயம்
வங்கம்=கத்திரி
விளருளி=பூண்டு
கள்ளினைத்திரித்தவெல்லம்=கருப்புக்கட்டி
கறித்திடல்=புசித்தல்
எள்ளியங்கு=நிந்தைதங்கிய
ஊத்தை=மாமிசம்

வேறு

மக்களைக் காணுமீனும் பறவையும் விலங்குமற்றுஞ்
சிக்கெனக் கரந்துசெல்லுஞ் செய்கையுஞ் சில வெதிர்த்தே
பக்குவமாகக் கொல்லப் பார்ப்பதுந் தம்மைத்தாமே
இக்குவலயத்துக் காத்துக் கொள்வ தற்கெண்ணியன்றே. (211)

வேறு

† நம்மையொத் துணவுமுறக்க மைதுனமு மயர்தலு பவித்திடு
முயிர்க, டம்மை வெஞ்சினத்திற் கோறலுமவற்றின் றசையினை
விரும்பி யுண்ணுதலும், செம்மையிற் பிறந்த மக்களா நமக்குச்
சிறந்ததன் றந்நிலை நமக்கே, இம்மையி னிகழ்ந்தா லெம்மகம்
படும்பா டென்னெனக் கருதலெங்கடனே. (212)

வேறு

¶ மண்ணிடை யொருவன்செல்லும் வழியதின் மடித்ததான
நண்ணிய முள்ளானது நுவலவன் றாளிற்குத்தி
அண்ணிய நோயின்றன்மை யறிந்தவ னாதலானே
உண்ணவு முயிரைக்கொல்ல வுன்னவுஞ் சகியானம்மா (213)

§ தூண்டிலிற் பொதிந்ததனைத் தின்றுயிர் துறந்த மீனைக்
காண்டலுங் கலக்கமுற்றே கரையுற விடக்கையுண்போர்
மாண்டிட லுறுதியென்றே வாரிசத் துலவுமன்னம்
சண்டு வள்ளுரமுண்ணா தியங்குவ தறிகிலேமால். (214)

§ கருணையே வடிவமாகுங் கடவுளின் றன்மையான
பொரு ளிறைந் தொளிரு மாக்கள் புலைவழி யருளைவிட்டால்
கருணையை யடைக்குநாகத் தானன மிறைபெற்றாங்கு
வெருணிறம் பரிபாய் வேங்கை கிகர்த்தழல் விழுவரம்மா. (215)

---

† இம்மை=இப்பிறப்பு
¶ அண்ணல்=சார்தல
§ பொதிதல்=கோர்த்தல்
வாரிசம்=தாமரை
§ பொருள்=குணம்
கருணை=அண்ணுமலை
நாகம்=குரங்கு
ஆனனம்=முகம்
இறை=அரசன்
வெருள்=அச்சம், உன்மத்தம்
அரி=சிங்கம்
அழல்=நரகம்

வேறு

பல்லுயிர் பொருந்துது னுபவனை நமனெனச்
சொல்லுத லிடியெனத் தொட்ட யாவையும்
கொல்லுமத் தொழி லுடைக் கொடிய தூளதை
வல்லவர் மருந்தென வழுத்த லொக்குமே. (216)

வேறு

*மானிடர்க் கிறைவ னுருவருப்புடைய மலத்தினை மறைய நீர தனைத், தானவர்க்கெதிரிற் கழியவைத்தமைத்த தன்மையைக் கருத்துறநோக்கின், ஏனமென் றிசைக்கு மேனமீன்கோழி யெலி யுடும்பலவ னுமிவற்றின், ஊனினைவிரும்பி யுண்பதற்கலவென் றுரைப்பதற் கையமுமுளதோ. (217)

§ ஊனினைக்கருதிக் கொலைபுரிந்தவருந் மற்றவரடைந்தவர் சமைத்தோர், ஊனினைக்கலத்திற் படைத்தவரயின்றோ ருற்ற தைக்கண்டவ ருணரா, ஊனினைப்புசிக்க வற்புறுத்தினவ ரொரு வர்சொல் லுனாதனக்கிணங்கி, ஊனினைப்பருக வுடன்படுமவர்க ளொப்பரும் பாவிகளாவார். (218)

¶ இம்மையிற்பறவை விலங்கு மீனிவற்று ளிறப்பவ ருண்டிடப் படுவோர், உம்மையிலவற்றைக் கொன்றயின்றவரென் றுரைத் திடு முரையறிந்துலகில், வெம்மையி லுயிரைப் படுத்ததன்விடக் கை மிசைந்திடத் துணிபவரெவரும், எம்மையுந்துயர மடைந் திழிந்திடுவ ரென்பதுநிச்சய மெனினே. (219)

வேறு

‡ மேகமாதிய பெரும்பிணி யதினிதம் வெதும்பிச்
சோகமெய்துறு மனிதருஞ் சுணங்க னொடேறுழி
காகமாதிய விழிபிறப் புடையவுங் கணக்கில்
லாகவூனினைப் புசித்தவரென மறையறையும். (220)

---

* ஏனம்=பன்றி
அலவன்=நண்டு
§ அயிறல்=தின்றல்
வற்புறுத்தல்=கட்டாயப்படுத்துதல்
¶ இம்மை=இப்பிறப்பு
உம்மை=முன்பிறப்பு
வெம்மை=கொடுமை
படுத்தல்=கொல்லல்
எம்மை=எப்பிறப்பும்
‡ சுணங்கன்=நாய்
ஏறுழி=பன்றி

வேறு

‡ கங்கையி னிதழுந் தோய்ந்து கடவுளை வழிபட் டேத்திப்
பங்கமில் லறங்க ளீட்டிப் பகருவ வியற்றி ஞானம்,
தங்கிய மன[illegible]க ளோதித் தழைக்கினு மொருவனுனை
இங்[illegible]குணி லியாவுஞ் சிந்தி யெரிநர கடைவர் தாமே. (221)

வேறு

¶ மான மறிவாசாரந் துறவுத் தவ முபசாரம் வணக்கம் வாய்மை ஞான மிகுக் காருமை யொழுக்க மருள் பொறை கல்வி நல[illegible] சீலம், தான மடக் [illegible]க்கேள்வி தூய்மை யன்பு வுறுதி மு[illegible] றழைந்துள்ளாரும், ஈனமென்னப் படுமூனைத் தினிலெவையு மிழந் தாபவத் திடருற்றீர்வார். (222)

வேறு

* இலங்கிய விலங்கு பக்கிமீ னினத்தை யிச்சையிற் புசிப்பது பவ மேல், நலங்கிளர் விருக்க மடகுகாய் கிழங்கை நாடொறு மருந்தி வாழ்பவர்க்குக், கலங்குறு பவமு மில்லையோ வசரங் கடவுளின் றன்மைய தலவோ, கொலுங்குண முழுதுங் குற்றமே யெனவுங் கூறுவதியல் பகங்குறித்தே. (223)

வேறு

|| மரத்தினோர்கிளை வெட்டுறி னம்மரமாவி
தரித்துநின்றிடும் வெட்டிய கிளையதுந் தனியே
இருத்திநீர்விடி னுயிர்த்து முன்றருவென வெழும்பும்
தரத்தினுற்றரு முதலிய வசரமுந் தரையில். (224)

வேறு

§ மக்கண்முதற் புலவொழிந்த மாபறவைக் குணவருத்தி மருந் [illegible]ாகத், தோக்கிலரன் படைத்தனனென் றியம்புவதை யொ ருவ[illegible]பிற் சுருதியொப்பும், இக்குவல யத்தசரம் புசித்தல்பவ மெனக்கடவு ளிச்சையாயின், மக்கடமக் களித்தவுண வெது தெரிய விலையறியும் வலியுமின்றே. (225)

---

‡ உவவு=தவம்
சிந்தல்=கெடுதல்
¶ வாய்மை=உண்மை
அ[illegible]காருமை=பொறு[illegible]மையின்மை
[illegible]வார்=நாசமாவார்

* அடகு=கீரை
அகம்=பாவம்
|| தரு=மரம்
§ மா=மிருகம்
தோக்கில்=பெருமைவாய்ந்த

‖ எவ்வுயிரும் பான்மறந்தபின்னவற்றுக்கியைந்தபடி விரையைத் தேடிக், கவ்வியுண மவ்வழியிற் காத்திரத்தை யூக்குறுதியாகக் காக்கும், அவ்வுயிரி லொருயிரிவென் றிமெனித ரன்னையமுது தக ன்றபின்னர், செவ்விய காயடகந்தித் தினைப்பதிபல மின முஞ்செப்பக்கேண்மின், (226)

வேறு

‡ மரமுத லசர வுருக்களுக் குரிய மனமிலை யறிவிலை வயங்கும் தரமிலை யுடல மிளைப்பதும் பருத்துத் தழைப்பது மிலையறி யறிந்த, விரவிய வுணவை யருந்துத லிலைகண் விழிப்பிலை துயிலிலை வெறுப்பும், பரவிய விருப்பு மிலையுளக் களிப்பும் பயமிலை பழக்கவா சனையும். (227)

இல்லையாண் பெணுமா மிருவகைப் பிரிவு மில்லையவ் விருமையுங் கலத்தல், இல்லையே சுகமுந் துக்கமும் பிறவு மில்லைமற் றவை யலா துணவும், இல்லையூ னொழிய மக்களுக் கதனை லெத்துணை யருந்தினும் பாவம், இல்லையென் றிடினும் பொருந்து நம்மிறைவ னெண்ணமு மன்னதே யிலையேல். (228)

வேறு

* மரமுதலசர வுருவினை வருத்தி யருந்துதல் பாவமே யெனினும் தரைதனில் விளங்கு தோற்றமே முதனிற் றாழ்ந்ததவ் வசர மாக லினால், வரும்பவ மதுவுங் குறையு மம்மறமும் வானவ ரழல்குரு வதிதி, பரவிய விவர்க்கு நாடொறும் படைத்துப் புசித்திடப் பறந்திடும் பரிவே. (229)

வேறு

§ இன்னவா றிழிவென் றோது மிறைச்சி யுண்டியங்க லில்லா
அன்னவ ரிகத்திலெல்லா நன்மையு மடைந்து வானோர்
உன்னரும் பதவியுற்றே யுறைகுவ ரென்று வேதம்
பன்னுவ துணர்ந்து மாக்கள் பவ வினைத் தொடர்பு நோக்கி. (230)

‖ காத்திரம்=தேகம்
அன்னையமுது=தாய்ப்பால்
‡ வயங்கல்=சஞ்சரித்தல்
தரம்=வகை; வலி
* தோற்றம்=பிறப்பு:— தேவர்! மக்கள்! விலங்கு! புள்! ஊர்வன! நீர்வாழ்வன! தாவரம்
மறம்=பாவம்
அழல்=அக்கினி
அதிதி=விருந்தாளி! பரதேசி
§ இகத்தில்=இவ்வுலகத்தில்

* ஊனினை விடமென் றுன்னி யுட்கொளும் பரிவு நீங்கித்
தேனிறு மலர்காய் கிழங்கு தின்றகங் குளிர்ந்து நோயின்
பானிலை வழுங்க லின்றிப் பரமனைப் பரவி மேலாம்
வானவ ருடனார்ந்து நித்த வாழ்வினி லமர்க மாதோ. (231)

வேறு

ஔவைப்பிராட்டியார் வணக்கம்.

† செவ்வையுறும் புவியதனின் மனுச்செனன மெடுத்தவர்கள் திரிபினீங்கி, ஒவ்விய நல்லறிவினொடு பயின்றுரை செய்நன்னெறியி லொழுகியீசன், செவ்வியநற்பதமடைய வெனக்கனிந்து நூற்கள்பல தேரித்துக்காக்கும், அவ்வையெனுந் திருத்தாயி னடிக்கமலமுடிக் கணிந்தெம் மல்லலீர்வாம். (1)

திருவள்ளுவநாயனுர் வணக்கம்.

§ இருக்குமுத லொரு நான்கு மறைப்பொரு ளெலாந்திரட்டி யெடுத்துப்பூவாழ், உருக்கிளர்செய்மனுக்களுக்கென் றருள்சுரந்தின்னுரைமுழுது முறவமைத்தே, திருக்குற ளென் றொருநூலைத் தேவர்முனி வரரெவருஞ் செவியி லார, மருக்குலவு வாய்திறந்து வழங்கு திருவள்ளுவரை வழுத்தல்செய்வாம். (2)

வாழி.

வேதம்வாழுக வேதியர்வாழுக
நீதிவாழுக நின்மலன்வாழுக
ஓதுமுனைவிட் டுய்பவரேவரும்
மாதர்மக்க ளுடன்றினம் வாழ்கவே.

---

* வழுங்கல் = இரங்கல்; கெடுதல்; வருந்தல்
பரவி = வணங்கி வழிபட்டு
நித்தவாழ்வு = அழியாதவாழ்வு! பேரின்பம்
† திரிபு = வேறுபாடு
தெரித்தல் = சொல்லல்
அவ்வை = ஔவையென்பது அவ்வையெனப்போலி விகாரம் பெற்றது
§ நான்குமறை = நான்குவேதம்:— இருக்கு-தைத்திரியம்-சாமம் அதர்வணம்
ஆர்தல் = புசித்தல்! உட்கொள்ளல்
வழங்கல் = சொல்லல்

முற்றிற்று.

தஞ்சை ஸ்ரீ வே. குப்புஸ்வாமி ராஜு அவர்கள் இயற்றிய புத்தகங்கள்.

	ரூ. அ. பை.
விருத்திப்பிரபாகரம் (வேதாந்தம்)	4— 0— 0
ஸ்ரீ பாலபோதம் ஷை	1— 0— 0
ஸ்ரீ விருத்திரத்னாவலி ஷை	0—12— 0
விசாரசாகரம் ஷை இரண்டாம்பதிப்பு	3— 0— 0
தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபதேசம் (சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலுள்ளது) ...	0— 2— 0
கீதைக்கோர்த்து முதற்புத்தகம் உத்திரகீதை சம்ஸ்கிருதசுலோகமும் தமிழுரையும்	0— 4— 0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை	1— 8— 0
தர்க்ககௌமுதி	0— 4— 0
சங்கரகிரந்தாவலி 1-ம் புஸ்தகம் அபரோக்ஷாநுபூதி ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள் செய்த சம்ஸ்கிருதசுலோகங்களும் அதன் தமிழுரையும் குறிப்புரையும் கூடியது	0— 6—0

1. வி. கோவிந்தன் அண்டுபிரதர்ஸ், ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதனி முத்திராசாலை, தஞ்சாவூர்.

2. சி. சு. மா. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளை, ஆத்துக்குடி

3. சி. சி. மா. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளை, 22—3. இரும்புத்தலை பஜார், கொழும்பு

இந்த மூன்று இடங்களிலும் மேற்கண்ட புஸ்தகங்களும் இதர புஸ்தகங்களும் வி. பி. மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வேண்டியவர்கள் அரையணா தபால்முத்திரை அனுப்பி புத்தகவிளம்பரம் பெற்றுக்கொள்க. வி. பி. செலவு பிரத்தியேகம்.

சுந்தரராஜா தமிழ்க்கதை	0—12— 0
திலோத்தமா ஷை	0— 0— 6
பிருந்தை ஷை	0— 1— 0
சுதேசவைத்தியரத்னம் கலிகோப்பயிண்டு	1— 0— 0
ஷை ராப்பர் பயிண்டு	0—12— 0